

Година ХСН

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

Увид у књигу пророка Исаје (II)

LARS JUSTINEN

Октобар - Децембар 2016

Садржај:

- 3 Предговор**
- 4 Прилог прве суботе:**
За Ванкувер, Канада
- 5 Криза на небу**
- 10 Глас у пустини**
- 16 Сусрет са Месијом**
- 21 Створитељева подршка и брига**
- 26 Посматрати Јагње Божје**
- 31 Прилог прве суботе: За лишерашуре
у мисионарским јољима**
- 32 Сведочење ближњима**
- 37 Изазови са којима се суочава остатак**
- 42 Сарадња са небом**
- 47 Позвани да сведочимо**
- 52 Прилог прве суботе:
За васашини одсек Америчке Уније**
- 53 Допирање до душа**
- 58 Истрајни мисионари**
- 63 Коначна победа**
- 68 Последњи дани планете земље**
- 73 Наговештај вечности**

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ
представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икавих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Излази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Тајјана Лукић
Штеван Тодоровић

Издаје:
Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:
Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:
(011) 2430-947

e-mail: unita2@ EUnet.rs

Штампа:
Бирограф, Земун

Предговор

Суботно-школске лекције за ово следеће тромесечје завршиће са другим делом проучавања теме: "Увод у књигу пророка Исаије". Као што смо могли запазити у претходном тромесечју, пророку Исаији су били откривени призори које ми данас заиста треба да разумемо. Многи од њих се директно односе на последње дане историје наше планете – неки од њих се протежу од периода пре него што је наша планета била створена па до тренутка када ће бити обновљена. Проучавањем списка овог значајног пророка можемо стећи велику и широку перспективу!

На пример, "у четрдесет првом до четрдесет петог поглавља књиге пророка Исаије, Бог у потпуности открива свој циљ за Његов народ, и ове списе треба проучавати са молитвом. Бог у њима не упућује свој народ да окрену леђа Његовој мудрости и да мудрост траже код ограничених људских бића." – *Сведочанстви за пророцеднике, 480 ориг. спир.*

"Добила сам упутство да усмерим мисли нашег народа на педесет шесто поглавље књиге пророка Исаије. Ово поглавље садржи важне поуке за оне који се боре на Господњој страни у борби између добра и зла." – *The Review and Herald, 23. junij, 1904.*

"Стање света пред први Христов долазак верна је слика стања у којем ће се свет налазити управо пред Његов други долазак. Безакоње ће бити исто као и онда. Сотона ће исто као и онда испољавати своју обманјивачку моћ, делујући на ум и срце људи. Он у посао уводи своје увежбане агенте, и покреће их на интензивну активност. Читаву армију својих агената међу људима, он припрема за последњи сукоб са Кнезом живота, да би оборио Божји закон који представља темељ Његовог престола. Сотона ће деловати чудесним приказивањем да би уверио људе да је он заиста оно што тврди да јесте – кнез овога света, и да је победа на његовој страни. Своје снаге он ће усмерити против оних који су одани Богу; али иако може да нанесе бол, тугу и душевну патњу, он не може да оскрнави душу. Народу Божјем он може да задаје боли као што је задавао и Христу, али ниједнога од Његових најмањих не може да упропasti и уништи. Народ Божји у овим последњим данима мора очекивати најжешћи сукоб." – *Библијски комен., 345.*

Исаја је храбро – чак и по цену сопственог живота – обављао своју пророчку мисију. Он се налази међу оним верним реформаторима који "претрвени бише... И ови сви добивши сведочанство вером не примише обећања; јер Бог нешто боле за нас одреди, да не приме без нас савршенства" (Јеврејима 11:37–40).

"Узмите, браћо моја, за углед страдања пророке који говорише у име Господа. Гле, блажене називамо оне који претрпеше" (Јаков 5:10.11). Узимајући у обзир велике патње које су морале бити претрпљене како би се ова пророчанства сачувала за наше спасење у овом времену послетка, настојмо да заиста ценимо њихову вредност и да их озбиљно примимо к срцу!

Одсек за субоћну школу при Генералној Конференцији

Добровољни ћрилог ћрве субоће за Ванкувер, Канада

Канада је држава лоцирана у северном делу Северне Америке. Становништво од 35 милиона живи широм десет провинција и три територије. Границе Канаде се протежу од Атлантика до Пацифика и северно до Арктичког Океана, покривајући површину од 9.98 милиона квадратних километара (3.85 милиона квадратних миља), чинећи је другом земљом у свету по укупној површини и четвртом по копненој површини.

Британска Колумбија је провинција која се налази на западној обали. Највећи град је Ванкувер, трећи по величини град у Канади.

Као и други делови Британске Колумбије, тако се и Ванкувер одликује слабом посеченошћу црквама у односу на остатак континента; већина становништва се не сматра религиозним. Религиозни профил ове провинције показује да су 48.8% становништва без припадности некој верској заједници, агностици, атеисти и хуманисти; 36.2% су пентакосталци, протестанти и католици; 5.7% чине будисти, 2.8% Сики, 2.2% мусимани, 1.8% Јевреји, и 1.4% Индузи.

Верске слободе које ова земља пружа, у многоме олакшавају напредовање наше поруке. Захвални смо Богу да је наша црквена организација призната од стране власти и званично регистрована. Ми желимо да се светлост садашње истине одржава и настави да сија у овом месту.

После јеванђеоског пројекта 2012. године, у Ванкуверу се код многих душа појавио интерес, тако да су многи посетиоци похађали наше конференције и програме. Од маја 2013. године, изнајмљујемо лутеранску цркву где одржавамо суботна богослужења, нудимо библијске часове, као и саветовање. Одржавамо и здравствена предавања, часове кувања и делимо верску и литературу о здравом начину живота.

Наша велика потреба је дом за богослужење и службени простор за централу. То ће takoђе бити и централна тачка одакле ће се ширити наша литература. Цене изнајмљивања простора су тренутно високе, а наша средства недовољна. Наша је искрена молитва да Господ утиче на ваша срца када су у питању потребе у Ванкуверу, делу Његовог великог винограда. Молимо вас да приложите великодушно када се буде прикупљао добровољни прилог прве суботе за ову специјалну мисију, како би на славу Богу и у овом делу Канаде била подигнута богомоља. Хвала вам и нека Господ обилно благослови сваки дар и дародавца.

Ваша браћа и сесијре из Ванкувера

Криза на небу

"И њоходићу васиљену за злочу, и безбожнике за безакоње; и укинућу размештање охолих, и љонос сиљних оборићу" (Исаја 13:11).

"Бедеми које сотона поставља никада неће тријумфовати. Победа ће пратити рад треће анђеоске поруке. Као што је Заповедник Господње војске срушио јерихонске зидове, тако ће народ Господњи који држи Његове заповести тријумфовати, а непријатељи ће бити поражени." – *Сведочанство за проповеднике, 410* (ориј. срп.).

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пајријарси и љоророци, 5-15.*

Недеља

25. септембар

1. КО ЈЕ ЗАПРАВО ИСУС?

a. Шта морамо знати о улози Исуса Христа приликом стварања висионе и њених становника? *Јован 1:1-3; Колошанима 1:16; Јевр. 1:1, 2.*

"Отац је деловао преко Христа и кад је стварао небеска бића." – *Пајар. и љоророци, 6.*

b. Каква разлика постоји између створених бића и Христа који је утврђеним планом требало да постане наш Спаситељ? *Јевр. 1:6-8, 13, 14; Лука 1:30-35.*

"Наш живот потиче од Христа. У Њему се налази живот који је исконски – непозајмљен, изворан. У Њему се налази извор живота." – *The Review and Herald, 6. avgust, 1914.*

"Говорећи о свом прарпостојању, Христос наш ум враћа кроз бескрајне векове у прошлости. Он нас уверава да није било тренутка када Он није био у близком односу са вечним Богом." – *The Signs of the Times, 29. avgust, 1900.*

2. НЕБЕСКА ВЛАДАВИНА

- a. Која су нека од обележја владавине којом је Творац одувек управљао свемиром? Псалам 89:14; Римљ. 7:12.**

"Божји закон је постојао пре него што је човек створен. Он је био прилагођен стању у којем су се налазила света бића; чак су му се и анђели покоравали." – *The Signs of the Times, 15. april, 1886.*

"Пошто је закон лубави основ Божје владавине, срећа свих разумом обдарених бића зависи од њихове потпуне сагласности са Његовим великим начелима правде. Бог жели да My сва Његова створења служе из лубави – да њихова служба проистиче из поштовања према Његовом карактеру. Њему није по воли изнуђена послушност, стога свима даје слободу воље како би могли да My служе драговољно.

"Док су сва створена бића признавала савез лубави, владала је савршена сагласност у Божјем свемиру. Небеске војске налазиле су радост у томе што су могле да испуњавају намере свога Творца. Били су срећни и усхићени што представљају одсјај Његове славе и одају славу и хвалу Њему. И док им је лубав према Богу била најсветије осећање, међусобна лубав је била без претварања и несебична. Никакав несклад није реметио небеску хармонију." – *Патир. и йоророци, 6.7.*

- b. Какав је одувек био став непалих, светих анђела према Христу? Откр. 5:11, 12. Шта је Отац, као Цар свемира, такође изјавио о Христу? Јевр. 1:3-6.**
-

"Син Божји дели Очев престо и слава Вечнога, Самопостојећег, Нествореног, Онога који има живот непозајмљен окружује и Њега... Пред окупљеним становницима неба Цар је изјавио да нико, осим Христа, Његовог јединородног Сина, не може потпуно продрети у Његове намере, и да је само Њему додељено да извршује силне савете Очеве воље. Син Божји је извршавао вољу Очеву приликом стварања свих небеских војски и једино Њему, поред Бога, припада верност и поданичка оданост свих. Своју божанску моћ Христос је испољио и приликом стварања ове земље и њених становника. Али у свему том Он није тежио за влашћу нити се супротстављао плановима Божјим уздизајући себе, већ је уздизао Очеву славу извршавајући Његове намере доброчинства и лубави." – *Патир. и йоророци, 8.*

3. ИЗБОР И ОДЛУКА ПОМАЗАНОГ ХЕРУВИМА

- a. Шта можемо, на основу записа о лицу тирског цара научити о Луциферу, помазаном херувиму, који је касније постао сотона, непријатељ? Језекиљ 28:11-15.**

"Сотона је некада био високо цењени анђео на небу, одмах до Исуса Христа. Његов израз лица је био благ и одражавао је срећу, као и код других анђела. Његово чело је било високо и широко и на њему се очитавала изузетна интелигенција. Његова појава је била савршена. Имао је племенито и величанствено држање." – *Spiritual Gifts*, vol. 1, p. 17.

"Сотона је предводио анђеоски хор. Он би отпочео са првом нотом, а онда би се анђеоске чете ујединиле са њим и величанствени звуци музике би одјекивали небом у част Бога и Његовог драгог Сина." – *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 28.

- b. Шта је довело до Луциферовог пада? Језек. 28:17 (први део).**

"Мало по мало, Луцифер је почeo нагињати самоузвишењу... Иако је сва слава овог моћног анђела била Божji дар, он је ипак почeo да је сматра својим власништвом. Пошто није био задовољан својим положајем, иако је био цењен више него било који припадник небеских војски, усудио се да жуди за обожавањем које припада једино Створитељу. Уместо да се труди да сва створена бића највиши идеал привржености и верности гледају у Богу, он је настојао да њихову службу и оданост обезбеди за себе. Жудећи похлепно за славом којом је Вечни Отац окружио свога Сина, овај анђеоски кнез је тежио и за влашћу која је била првенствено право Христово." – *Пајар. и йоророци*, 7.

- c. Колико се може контролисати дух зависти и љубоморе? Приче 27:4; 6:34. Шта се десило када су Отац, Син и анђели покушали да уразуме Луцифера?**

"Луциферова склоност да уместо Богу служи себи, пробудила је осећање страха код оних који су слављење Бога сматрали највишом дужношћу... Али опомена, упућена једино из неизмерне лубави и милосрђа, само је још више изазвала дух противљења. Луцифер је допустио да љубомора и завист према Христу потпуно овладају њиме, и постајао је све упорнији." – *Пајријарси и йоророци*, 8.

4. ЛУКАВА ОБМАНА

- a. Шта је било показано пророку Исаји о чудном ставу који је Луцифер усвојио? Ис. 14:12-14.
-

"Истина, правда и оданост бориле су се против зависти и лубоморе... Високе почести које су Луциферу биле указиване он није ценио као Божји дар, и оне у њему нису пробудиле захвалност према Створитељу. Он се хвалисао својом славом и високим положајем, и тежио је да се изједначи са Богом." – *Патир. и прор., 9.*

- b. Како је Луциферов став проузроковао пометњу на небу?
Јаков 3:16.

"Уздизање Сина Божјег да по части буде једнак са Оцем приказано је као неправда према Луциферу, који је исто тако полагао право на почести и обожавање. Ако би овај кнез анђела задобио свој прави, високи положај то би – говорио је он – донело велику срећу свим војскама анђела, јер би он свим својим поданицима дао потпуну слободу. Међутим, овако ће изгубити чак и ону слободу коју су до сада уживали, јер је над њима постављен један апсолутни Владар и сви ће као заклети поданици морати да поштују Његов ауторитет. Тако су вешто и лукаво биле смишљене обмане које је подли Луцифер брзо ширио у небеским дворовима.

"Није било никакве измене што се тиче Христовог положаја или Његовог ауторитета... Међутим, многи анђели су били заслепљени сотониним обманама.

"Користећи се лубављу, оданошћу и поверењем које су у њега имала свете бића док су се налазила под његовим руководством, он је вешто усађивао у њихове мисли своје нездовољство које они нису разазнавали. Луцифер је Божје намере приказивао у лажној светlostи – конструишући их и искривљујући тако да изазову револт и нездовољство. Вешто је наводио своје слушаоце да изразе своја осећања; затим би такве изразе, где год би то могло да послужи његовом циљу, понављао као доказ да анђели нису потпуно сагласни са Божјом владавином... Док је тајно подстицао неслогу и побуну, веома лукаво је настојао да споља изгледа тако као да му је једини циљ да се сачува оданост Богу, склад и мир.

"Дух нездовољства је био на овај начин инициран." – *Патир. и пророци, 10.*

5. ИСХОД ПОБУНЕ

- a. Када је архиобмањивач коначно подстрекао отворену побуну на небу, какав је био њен исход? Откр. 12:7-9. Како ће он завршити? Ис. 14:15-17.
-

- b. Шта је заправо био стварни циљ рата на небу? Пс. 119:126.

"Почео је (Луцифер) да наговештава сумњу у погледу закона који владају небеским бићима. Тврдио је да су закони можда потребни становницима светова, или анђелима, као вишем бићима, таква ограничења нису потребна јер им је (према његовом мишљењу) њихова мудрост довољан показатељ." – *Патриаршија и пророци*, 9.

- c. Шта открива Божју савршену мудрост у руковању овом кризом? Јуда 6; I Кор. 6:3 (први део); Филип. 2:10, 11.

"Да је сотона био одмах збрисан, многи би служили Богу више из страха него из љубави. Утицај обмањивача не би био уништен нити би дух побуне био потпуно искорењен. За добро читаве васионе кроз бескрајна времена, било је потребно да он потпуније развије своја начела, како би се оптужбе против Божје владавине могле сагледати у својој правој светлости и како би правда и Божја милост као и непроменљивост Његовог закона заувек остале ван сваке сумње." – *Патријаршија и пророци*, 15.

ПРЕГЛЕД ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Какав одговор можемо дати на нека од уобичајених погрешних схватања о томе ко је Христос?
2. Зашто можемо рећи да је Божја владавина уравнотежена и праведна?
3. Шта је представљало корен Луциферовог проблема?
4. Помените све кораке које је он предузео а који су уништили прави склад на небу.
5. Зашто Бог није једноставно одмах уништио сотону?

Глас у йусињу

"Глас је некога који виче: йријавиште у йусињу йуш Господњи, йоравниште у йусиоши сказу Богу нашему" (Ис. 40:3).

"Наш задатак објављивања Христовог другог доласка је сличан ономе који је обављао Јован Крститељ, Христов претеча приликом Његовог првог доласка. Ми треба да објавимо свету поруку: 'Велики Господњи дан је близу.' 'Припремите се да сртнете Бога.' Треба да урадимо много више од онога што смо до сада урадили." – *Reflecting Christ, 201.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

VIII Сведочансво, 9-14.

Недеља

2. октобар

1. НАДА ЗА ОБЕСХРАБРЕНЕ

a. Која је једна од најомиљенијих порука коју је Исаја по Божјем налогу записао? Ис. 40:1, 2.

"Опомињући се завета своје милости, Бог се за Израиљце, после оштрих казни којима су их мучили њихови непријатељи, милостиво залагао као за свој народ. Они су, уместо мудрости и правде Божје, изабрали своју мудрост и правду, а резултат тога било је пад њихове нације. Бог је дозволио да пате под двоструким јармом, да би се понизили и покајали. У току свог расејавања и ропства, Јевреји нису били остављени у стању безнадежности. Била су им давана охрабрења, јер су у том понижењу били наведени да траже Господа. Бог је дао Исајији поруку за тај народ. (Ис. 40:1.2).

"Кад су Јевреји расељавани из Јерусалима, међу њима је било младића и девојака који су у начелу били чврсти као стена, младића и девојака који нису ишли путем због кога би се Господ стидео да их назива својим народом. Они су туговали у свом срцу због застрањивања и отпадништва које нису могли да спрече. Ти невини појединци морали су да пате заједно са кривцима, али Господ им је дао снаге да издрже невоље својих дана. Њима је ова охрабрујућа порука била упућена. У тим младићима и девојкама који су сачували своју честитост, била је нада читаве нације." – *Библијски коментари, 323.*

2. ПРОРЕЧЕНИ ВЕСНИК

- a. **Како је Исаја пророчки описао рад Јована Крститеља? Ис. 40:3; Лука 3:2-4. У ком смислу је Јован требало да буде "глас у пустини"?**

"Дело намењено Јовану Крститељу било је велико, али на земљи није било школе са којом би он могао да се повеже. Своје образовање он је морао да стиче далеко од бучних градова, у пустини." – *Коменијари библ. текстила, 508.*

- b. **Шта је оспособило Јована да, попут Исаје и Илије пре њега, неустрашиво иступи пред народом, обављајући своју животну мисију? Ис. 33:17; 6:5.**

"Јован се није осећао довољно снажним да се супротстави великим наваливашају искушења којима би у друштву био изложен. Плашио се да на обликовање његовог карактера не би утицали обичаји који су у то време преовладавали међу Јеврејима, и зато је за своју школу изабрао пустину, у којој је његов ум могао правилно да се васпитава, дисциплинује и учи из велике Божје књиге – природе. У пустини, Јован је лакше могао да се одриче себе, да влада својим апетитом и да се одева у складу са природном једноставношћу. У пустини није било ничега што би његове мисли одвраћало од дубоког побожног размишљања и молитве. Сотона је имао приступ, чак иkad је Јован учинио све што је било у његовој моћи да затвори прилазе којима је овај могао да дође. Међутим, његове су животне навике биле тако чисте и природне да је могао да препозна непријатеља, и имао је снаге духа и одлучности карактера да му се одупре." – *Коменијари библ. текстила, 508.*

"Вођен Духом Светим, он (Јован) је откривења Божја проучавао у природи, а претраживао је и списе пророка. Христос је дан и ноћ био предмет његовог проучавања и духовног размишљања, све док му срце и душа нису били испуњени величанственом представом о Њему.

"Он је гледао Цара у красоти Његовој, и у томе је потпуно заборавио на себе. Посматрајући величанство светости увидео је своју неспособност и недостојност. Дужност му је била да људима објављује божанску поруку, и да пред њима стоји у сили и правди Божјој. Био је спреман да као посланик неба изађе пред људе без икаквог страха, јер је имао пред очима само оно што је божанско. Могао је неустрашиво да стоји пред земаљским моћницима, јер се дрхтећи сагињао пред Царем над царевима." – *Слуге јеванђела, 43.*

3. ПОРАВНАТИ ПУТЕВЕ

a. **Како чувени мудрац сажето описује стање палог човечанства?**

Проп. 1:15. Међутим, коју поруку пуну наде је требало да Јован Крститељ донесе, у складу са Исајиним пророчанством? Ис. 40:4; Лука 3:5.

"Бог је учинио све што се могло учинити у корист човека. Свака његова потреба је била предвиђена; за сваку потешкоћу, за сваку кризу, био је предвиђен излаз. Све што је било криво исправљено је, и неравна места су изравнана, тако да нико неће моћи да нађе изговор на дан суда уколико је гајио неверовање и одупирао се дело-вању Светог Духа." – *Fundamentals of Christian Education*, 251.

b. **Како треба, у овим последњим данима, да дозволимо Светом Духу да ради кроз нас на начин за који смо сматрали да је немогућ?** Ис. 40:5; Лука 3:6.

"Господ је Јовану Крститељу дао поруку. Да ли је он тражио дозволу од свештеника и законика да објављује ту поруку? – Не, Бог га је склонио од њих како не би потпао под утицај њиховог духа и учења. Он је био глас онога који виче у пустињи (Ис. 40:3–5 цитат). Ово је управо порука која се мора упутити нашем народу; ми се налазимо на крају времена, и порука гласи: 'Поравните, поравните пут, уклоните камење, подигните заставу народима'. Људи се морају пробудити. Сада није време да се говори: Мир је, и нема се чега бојати." – *Selected Messages, bk. 1, p. 410*.

"Нека они који имају изразите способности раде са неверницима који се налазе на истакнутим положајима, као и са онима који су на самом дну. Трагајте марљиво за душама које пропадају. . . .

"Нека ваша светлост одсјајује јасним и постојаним зрацима како нико не би могао устати на суду и рећи: 'Зашто ми ниси говорио о овој истини? Зашто ниси показао бригу за моју душу?'

"Будимо стога марљиви у дељењу литературе која је нарочито припремљена за рад са онима који нису наше вере. Искористимо сваку прилику како бисмо заокупили пажњу неверника. Ставимо литературу у сваку руку која је волна да је прими. Посветимо се објављивању поруке: 'Приправите у пустињи пут Господњи, поравните у пустоши стазу Богу нашем.' (Исаја 40:3)! . . . Сада је време наше одговорности." – *Counsels on Stewardship*, 189, 190.

4. ПОНИЗНОСТ СЕ НЕ СМЕ ОМАЛОВАЖАВАТИ

- a. Које безвременско - вечно начело показује да Бог може крунисати успехом чак и најмање уложене напоре оних који искрено/усрдно настоје да унапреде/подстакну Његово дело? Зах. 4:9, 10.

"Свет наступа са сјајем и разметљивошћу. Бог често 'дан малијех ствари' претвара у почетак величанствене победе истине и правде. Понекад Он оспособљава своје раднике на тај начин што их доводи до разочарања и првидног неуспеха. Његов је циљ да се они науче да савлађују тешкоће.

"Али ако се до краја држе своје првобитне вере, Бог ће рашчистити њихов пут. Борећи се против тешкоћа, они ће доживети успех. Пред неустрашивом и непоколебивом вером каква је била Зоровавељева, велике планине тешкоћа постаће равница. И руке онога који је поставио темеље – 'руке ће његове и довршити'. 'Он ће изнијести највиши камен с усклицима: милост, милост њему' (Зах. 4:9,7)." – Пророци и цареви, 406.

- b. На који начин можемо сарађивати са Богом како бисмо просветили становнике наше планете која се налази у тами? Зах. 4:6.

"Господ ће у овом завршном делу радити на начин сасвим дружији од уобичајеног, на начин који ће бити сасвим супротан свим људским плановима. Међу нама има људи који ће увек желети да контролишу дело Божје, да наређују које кораке треба предузимати чак и онда кад дело напредује под вођством овог анђела који се придружује трећем анђелу да би се порука објавила свету. Бог ће употребити начине и средства по којима ће се видети да Он узима кормило у своје руке. Радници ће бити изненађени једноставношћу средстава која ће Он употребити да би спровео и усавршио своје дело правде." – Свед. Јријоведницима, 300.

- c. На који начин порука коју смо позвани да објављујемо одражава први део поруке Јована Крститеља? Мат. 3:2; Лука 3:8-14.

"(Матеј 3:2 цитат). Ту исту поруку, посредством публикација које излазе из наших штампарија, и данас треба објавити свету." – VII Сведочанство, 139. ориг. стпр.

Чејтвршак

6. октобар

5. НИКО НИЈЕ БИО ВЕЋИ ОД ЈОВАНА КРСТИТЕЉА

a. Објасните циљ Јовановог учења. Мат. 3:4-12.

"Христос је упућивао исту поруку као и Јован Крститељ. (Мат. 4:17 цитат) Али док је Јован проповедао у пустини, Христос је деловао међу људима. Како би досегао грешнике тамо где су се налазили, Он је обгрлио људски род својом дугачком човечанском десницом, док се својом небеском руком држао престола Бесконачнога, уједињујући ограничено људско биће са бесконачним Богом, повезујући земљу са небом." – *The Review and Herald, August 15, 1899.*

b. На коју уредбу у закону је Јован указао Ироду, и какав је био резултат? Марко 6:17-29. Шта је Исус рекао о Јовану? Лука 7:28.

"Ирод је био ганут слушајући снажно и одређено сведочанство Јована Крститеља, и са дубоким интересовањем је запитао шта мора учинити да би постао његов ученик. Јовану је била позната чињеница да Ирод намерава да узме жену свога брата (Иродијаду Филипову), мада јој је муж још био жив, и верно му је рекао: 'Не можеш ти ње имати', јер је то супротно закону. Ирод није био спреман ни на какву жртву. Оженио се женом свога брата и под њеним утицајем ухватио Јована и бацио га у тамницу, намеравајући ипак да га касније ослободи... Убрзо после тога, под утицајем Иродове жене, Јовану је одсечена глава. Видела сам да је и најмањи од оних који су као ученици ишли са Исусом, својим очима гледали Његова чудесна дела и слушали речи утеше које су долазиле са Његових усана, био већи од Јована Крститеља, – у ствари на тај начин узвишенији, поштованији и срећнији у свом животу." – *Rani сини, 166.*

Петак

7. октобар

ПРЕГЛЕД ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Какву наду Бог нуди свима онима који се потчине деловању Његове дисциплинске палице?
2. Шта треба научити из Јовановог односа према његовом окружењу?
3. Како литература коју имамо може бити од нарочите помоћи у наше време?
4. Зашто ће нас Бог изненадити начином на који ће свет бити просветљен?
5. Чему се можемо поучити из живота и службе Јована Крститеља?

Молба за специјални субоћни прилог за здравствени центар Еден

Здравствени центар ЕДЕН, са седиштем у Бреази, округ Прахова, Румунија, отворен је 2. августа 1988. године, и постао је једно од места где болесни људи могу да поврате своје здравље коришћењем једноставних, природних метода, док истовремено служи на корист хришћанским радницима и ширењу истине коју познајему. Током 17 година активног рада, око 8000 пацијената из разних крајева земље, некада чак и из врло далеких места, дошло је у контакт са нашим учењима и стилом живота.

За младе и старе, од снажног утицаја до скромних животних путева, здравствени центар показао се као острво одмора, мира, и као гостољубив дом где људи могу наћи олакшање и за своје физичке болести, и за узнемиреност, стрес, нервозу и проблеме који нарушују њихов мир. "Ми не схватамо са каквом стрепњом пацијенти са својим разним оболењима долазе у санаторијум, желећи помоћ, али неки су пуни сумње и неповерења, док су други уверенији да ће бити примљени... Они који долазе у ово уточиште, долазе јер им је потребна помоћ; тиме, без обзира на њихово стање, признају да нису у стању да помогну сами себи" – *Counsels on Health*, p. 399.

Кроз спонтане или планиране разговоре са особљем ове установе, кроз јутарњу и вечерњу молитву као и кроз суботне програме, кроз литературу која им је доступна у соби или у сали за састанке, или коју позајмују од нашег особља, пацијенти се упознају са практичном религијом, и постaju отворени за примање Божје Речи. Иако не признају сви пацијенти ову чињеницу, неки признају да под другачијим околностима никад не би били заинтересовани за оно што смо у могућности да им понудимо. Због тога ми ценимо ове прилике и остављамо отворена врата за ширење поруке из Едена.

Пошто је ток времена оставио своје трагове на смештајним објектима и зградама за лечење, због пропадања и коришћења, 2014. године, уз подршку Румунске Уније почело је дело реновирања и обнове, укључујући замену оквира за врата и прозоре, мењање плочица у собама за терапију, уређивање кухиње и трпезарија, као и ходника и неких болесничких соба. Уз ову помоћ примили смо и значајну подршку од једне госпође која је била примљена у ЕДЕН као пацијент, у чији ум је Дух Божји угинуо жељу да финансијски потпомогне ово дело. Међутим, посао још није завршен, већ напредује до те мере да нам фондови које имамо на располагању нису довољни. Нама су приоритети реновирање болесничких соба, соба за терапију које још нису реновиране (сауна, соба за хидротерапију, Ђакузи), и набавка соларних плоча и изолационих материјала за зграду, да бисмо смањили трошкове комуналација (грејања).

С обзиром да су потребе за остварење ових циљева изван финансијских могућности здравственог центра и Румунске Уније, као резултат посете наше браће, проповедника из Европе који су се окупили на састанку у Порумбашу, Румунија, у мају 2016. године, у здравственом центру ЕДЕН заједно са бр. Ферени Мађашем (јеванђеоски радници из Енглеске, Француске, Шпаније, Италије, Португала, Мађарске), и њихових савета, одлучили смо да апелујемо на великородушност све браће из Европе који верују да је овај посао одређен од Бога за завршетак Његовог дела за овај свет. Ми вас молимо да драговољно дате суботни прилог **15. октобра 2016. године**, имајући на уму да, чак и ако наши дарови буду износили само 2 удовичина новчића, у поређењу са тренутним потребама, помоћу њих ипак можемо да прилагодимо здравствени центар онима који у њему траже помоћ. Такође, да бисте се лично уверили у дело које се врши на овом месту, топло вас позивамо да нас посетите!

Уз хришћански поздрав, ваша браћа из Румунске Уније

Сусрећ са Месијом

"Као њасцир њашће сішадо своје; у наручје своје сабраће јаѓањце, и у љедрима ће их носити, а дојилице ће водити њолако" (Исаја 40:11).

"Као прави и саосећајни Пастир, Он се брине за сваку од својих оваци, а посебно за оне које су нејаке и болесне и које залутају. Он сваку од њих зна по имену. Невоља сваке овце и сваког јагњета из Његовог стада буди саосећање и љубав у Његовом срцу и сваки вапај за помоћ допира до Његовог уха." – *V Свед. 629-635. ориг. сиријски.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

V Свед. 629-635. ориг. сиријски.

Недеља

9. октобар

1. БОЖЈА СИЛА И НАША ЉУДСКА СЛАБОСТ

- a. Док правимо планове за будућност, шта треба да имамо на уму? *Ис. 40:6-8.* Која још илустрација указује на Божју величину, и у исто време нуди научну информацију? *Ис. 40:22* (први део).

"У ово време, пре велике коначне кризе, као и пре првог уништења света, људи су занесени уживањима и жељама тела. Заокупљени видљивим и пролазним, изгубили су из вида невидљиво и вечно. За оно што се троши употребом, жртвовали су непропадљива блага. Њихов ум треба да се уздигне, њихов поглед на живот прошири. Они се морају пробудити из мртвила световних снови.

"Од уздицања и пропадања народа, што је тако јасно приказано на страницама Светога писма, треба да науче како је безвредна слава, ако је само спољашња и световна. Вавилон, са свом својом моћи и сјајем, какве свет до тада није видео – моћи и сјајем који су људима тога времена изгледали тако стабилни и трајни – како је нестао без трага! Пропао је 'као цвет травни!' Тако пропада све што није утемељено на Богу. Непролазно може бити само оно што је у складу с Његовим намерама и што је израз Његовог карактера. Његова начела су једино што је у овом свету трајно." – *Василијање, 183.*

2. ЈЕДИНИ ПРАВИ БОГ

- a. Док је Исаја пророковао о Христовом тријумфалном уласку у Јерусалим, шта је открио о Месијиној мисији? Ис. 40:9-11.**

"Истине садржане у поруци трећег анђела неки износе као незанимљиву теорију; међутим, у тој поруци као живу стварност треба наглашавати и истицати Христа. Он треба да буде откривен као први и последњи, као Велики ЈА САМ, Коријен и Изданак Давидов, и сјајна звезда Даница. Посредством те поруке свету треба да се открије карактер Божји отеловљен у Христу." – VI Свед., 20. ориг. спир.

"У Христу се стапају нежност пастира, љубав и наклоност родитеља и неупоредива милост саосећајног Спаситеља. Своје благослове Он приказује најпривлачнијим речима. Он се не задовољава само тиме да те благослове објави, него их приказује на најпривлачнији начин, тако да код људи изазову жељу да их се домогну. Тако и Његове слуге треба да приказују богатство славе тог неисказаног Дара. Чудесна Христова љубав растапа срце и потчињава га, док се обичним понављањем доктрине не постиже ништа... Истичите пред народом Онога који је 'Заставник између десет тисућа' и 'сав је љубак' (Пјесма над пјесмама 5:10,16). Самим речима то се не може изразити. То се мора огледати у карактеру и испољавати у животу. Кроз свакога од нас, свету треба да се објави љубав која дуго трпи, Његова светост, кротост, милост и истина." – Жеља векова, 805.

- b. Где треба да тражимо спасење и зашто? Ис. 45:21, 22.**
-

"Приђи Исусу свим својим срцем. Покаж се за своје грехе, признај све пред Богом, одбаци свако безакоње, и моћи ћеш да се позиваш на сва Његова обећања." – V Сведочанство, 634.

"Хоће ли чланови наше Заједнице да своје очи држе стално управљене на распетог и вакслог Спаситеља, у којем су усрдно срећене све наше наде на вечни живот? То је наша порука, наш аргумент, наша доктрина, наша опомена непокајанима, наше охрабрење за оне који тугују – нада за сваког верника. Ако успемо да у срцу људи пробудимо интересовање и да их наведемо да свој поглед управе на Христа, ми се онда можемо повући, упућујући их да само наставе да усмеравају свој поглед на Јагње Божје. На тај начин ће примити поуку." – Коментари библијских текстова, 725.

3. ТРАЈНО ЗАЈЕДНИШТВО

- a. Како Господ описује нежну бригу за своју децу? Ис. 49:15, 16; Мат. 12:50; Гал. 3:29. Како можемо бити сигурни да смо и ми та деца?

"Они који с Христом овде страдају и пате учествоваће у будућем животу и у Његовој слави. Он 'се не стиди назвати их браћом' (Јеврејима 2:11). Његови анђели су спремни да помажу наследницима спасења. О свом другом доласку Он ће се појавити као Син човечији, поистовећујући се са родом људским чак и у свој слави својој. Онима који се потпуно уједине с Њим, Он поручује: 'Може ли жена заборавити пород свој да се не смиљује на чедо утробе своје? А да би га и заборавила, ја нећу заборавити тебе. Гле, на длановима сам те изрезао; зидови су твоји једнако преда мном' (Исаја 49:16).

"Трајност јединства са Христом постиже се само живом вером; свако друго јединство мора пропасти. Христос је прво изабрао нас, плативши наше искуплење неизмерном ценом; и сваки прави верник бира Христа као првог и последњег и најбољег у свему. Али за такво јединство нешто се мора и жртвовати. То је заједница потпуне зависности у коју треба да уђе једно охоло биће. Сви који улазе у такву заједницу морају осећати да им је искуплење крвљу Христовом заиста неопходно. Они морају променити начин на који размишљају. Своју вољу они морају потчинити вољи Божјој. Они морају да се боре не само са спољним него и са унутрашњим тешкоћама. Морају да прођу кроз мучни процес одвајања исто тако као и кроз процес припајања. Да бисмо дошли у јединство с Христом морамо победити охолост, себичност, таштину, љубав према свету – грех у сваком његовом облику. Разлог што је хришћански живот за многе тако жалосно мучан и тежак, што су тако нестални и колебљиви управо је у томе што они покушавају да се припоје Христу а нису претходно раскинули са својим вољеним идолима." – В Сведочанство, 230.

- b. Када потчинимо цело своје биће вођству Доброг Пастира, какву сигурност имамо? Пс. 36:7; 34:22.

"Онај који је примио на себе људску природу зна како треба саосећати са људима који пате. Христос познаје не само потребе и искушења сваке душе, него и све могуће околности које рањавају и збуњују дух. Његова је рука са неизмерним саосећањем и нежношћу испружене сваком Божјем детету које пати. Онима који највише страдају Он указује највећу самилост и саосећање. Он је ганут осећањем наше немоћи, и жељи да ми све своје тешкоће и све оно што нас збуњује положимо пред Његове ноге и ту оставимо." – Зд. и срећа, 249.

4. ВЕЛИЧАЊЕ ЗАКОНА

a. Шта Исус очекује да ми урадимо за душе које су у тами? Ис. 42:5-7.

"Морамо се обратити као народ; наш живот мора бити посвећен да бисмо објављивали истину каква је у Христу. Ширећи наше публикације, говоримо о Спаситељевој љубави топлим и уздрхтним срцем. Само Бог може опрости грехе. Ако ту вест не објавимо необраћенима, наша немарност могла би за њих значити пропаст. У нашим листовима и часописима треба објављивати благословене библијске истине које спасавају душу. Многи могу помоћи у продавању наших часописа. Господ позива све нас да суделујемо у делу спасавања душа које се налазе на рубу пропasti. Сотона се труди да превари чак и изабране, и сад је време да будемо будни и да марљиво радимо. Пажњу народа треба обратити на наше књиге и листове. Јеванђеље о садашњој истини треба без икаквог одлагања објавити у нашим градовима. Зар нећемо одговорити својим дужностима?

"Ако проучавамо Христов живот и Његово учење, сваки догађај ће нам пружити материјал за упечатљиво излагање. Тако је Спаситељ проповедао јеванђеље 'на путевима и међу оградама'. И док је Он говорио, често се могло видети како мала група која је слушала Његове речи прераста у велико мноштво." – *IX Сведочанство*, 61.

b. Како Бог гледа на свој закон? Ис. 42:21. Чему се можемо поучити из тога?

"Морамо настојати да подстакнемо чланове цркве, као и оне који то нису, да увиде и послушају закон Неба. Ми треба да учинимо овај 'закон великим и славним'." – *Selected Messages*, II, 403.

"Исти Онај који је вековима раније изговорио закон на гори Синају, сада је дошао да учини тај закон великим и славним. У својој беседи на гори, Он је објаснио тај закон, показујући шта свако правило подразумева. Пожуду је приказао као идолопоклонство, похотну прељубу и убилачки гњев. Он је доказао духовност закона и указао да он досеже до сваке фазе у животу.

"Пред небеским свемиром, пред палим анђелима и пред онима које је дошао да спасе, Христос је показао да живи по уредбама Божјег закона. Врхунском послушношћу његовим захтевима, Он је тај закон уздигао и спроводио у дело. . . .

"Као што је Христос живео по уредбама закона у људском телу, тако ћемо и ми стећи снагу ако се ухватимо за Његову силу." – *The Signs of the Times*, March 4, 1897.

5. ПОСТАВИТИ СТРАЖУ НАД ОЧИМА И УШИМА

- a. Шта Господ жели да учинимо са својим очима и ушима? Ис. 42:19, 20. Зашто?
-

"Бог не жељи да ми чујемо све што се може чути, и да видимо све што се може видети. Највише пажње би требало посветити да брзо и јасно уочимо своје недостатке, да брзо чујемо и послушамо сваки укор и упутство, да не бисмо због своје непажње и немарности постали заборавни слушаоци уместо творци дела." – *I Сведочанство*, 707.708.

"Врло је важно чиме хранимо свој ум и душу. Ми можемо допустити свом уму да почива на романтици и зидању кула у ваздуху, али какве ћемо користи имати од тога? То ће уништити нашу душу и тело. . . Нама је потребна та сила која ће нам омогућити да затворимо своје очи пред призорима који нас не уздижу, не оплеменују, не пречишћавају; и да затворимо своје уши за све што је забрањено у Речи Божјој. Он нам забрањује да замишљамо зло, да говоримо о злу и да мислимо о злу." – *Our High Calling*, 334.

- b. Шта Господ жели да посматрамо? Јевр. 12:1, 2.
-

"Гледајмо у Исуса и размишљајмо о привлачности Његовог карактера, и посматрањем ћемо се променити и постати слични Њему." – *Ibid.*

ПРЕГЛЕД ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Како нам осећај сопствене смртности пружа бољи поглед на живот?
2. На које све начине можемо рећи другима о Исусу и Његовој љубави?
3. Објасните дубину истинске заједнице са Христом.
4. У ком смислу је Христос уздигао закон учењем и примером?
5. Пред чиме треба затворити очи и уши?

Створиштељева ђодрика и брига

"Неће му досадиши, нишиће се умориши, докле не ђосишави суд на земљи, и осирва ће чекаши најку његову" (Ис. 42,4).

"Проучавајући Божју Реч увидећемо да нисмо препуштени својим слабостима, својим сумњама и увидећемо да нема таквих околности које нас могу навести да потонемо у дубине обесхрабрености. Говорите са вером; делујте у вери. Негујте ту веру која кроз љубав ради и чисти душу." – *The Review and Herald, 19. maj, 1896.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Здравље и срећа, 20-30.*

Недеља

16. октобар

1. НАШ УЗОР

а. Где нас Бог подстиче да гледамо – и зашто? Ис. 42:1.

"Исус је за свет био извор спасоносне милости и за све те године док је повучено живео у Назарету Његов живот се изливao у таласима љубави и нежности. Стари људи, патници и грешници, деца у својим невиним радостима, ситна створења по луговима, стрпљиве домаће животиње – све њих је Његово присуство чинило срећним. Онај чија је моћна Реч одржавала светове сагибао се да би помогао рањеној птици. Није постојало ништа што не би привукло Његову пажњу, ништа што би сматрао недостојним своје помоћи." – *Жеља века, 54.*

"И тако, док се развијао у мудrosti и расту, напредовао је такође и у милости пред Богом и пред људима... Стварао је око себе атмосферу наде и храбрости и стога је био благослов за сваки дом... Он је живео зато да би у свакодневном животу угодио своме Оцу, да би Га славио и хвалио. Он је своје дело отпочео посвећујући се скромном раду обичних занатлија који раде за насушни хлеб. Радећи у радионици дрводеље, Он је служио Богу исто онако као кад је чинио чуда у корист многобројних. И свако младо биће које се угледа на пример верности и послушности који је Он пружио у свом смерном дому може полагати право на речи које је о Њему изговорио Отац преко Светог Духа: 'Ево слуге мојега, којега подупирем, избранника мојега, који је мио души мојој' (Ис. 42,1)." – *Ibid, 56.*

2. ЈЕДИНСТВЕНИ УЧИТЕЉ

- a. На шта се односило Исајино пророчанство о Исусовом гласу (говору)? Ис. 42:2.**

"Христов глас се није чуо на улицама, у бучним препиркама са онима који су се противили Његовом учењу. Његов глас се није могао чути у молитви упућеној Оцу на улици, како би Га људи могли запазити. Његов глас се није чуо ни на веселима. Његов глас се никада није уздизао како би хвалио самога себе, или како би задобио похвале и ласкање људи. Када је био заокупљен поучавањем, Он се повлачио са својим ученицима далеко од градске вреве на неко повучено место што је било у складу са поукама о понизности, побожности и врлинини које је желео да утисне у њихов ум. Он се клонио људских похвала и више је волео усамљеност и спокој од буке и пометње смртног и пролазног живота. Његов глас се могао чути у усрдним залагањима пред Оцем; па ипак за ове активности Он би изабрао усамљену гору, и често проводио читаве ноћи у молитви за снагу неопходну да се одупре искушењима са којима је требало да се сусретне, и да испуни значајан задатак у циљу спасавања человека. Његове молбе су биле усрдне и помешане са снажним јецајима и сузама. Без обзира на душевне напоре којима је био изложен током ноћи, Он није престао да обавља свој посао током дана. Он би ујутро мирно наставио своје дело милости и несебичног доброчинства." – *The Spirit of Prophecy*, II, 30, 31.

"Начин на који се Спаситељ обраћао људима у великој мери се разликовао од наступа тадашњих вероучитеља. У Његовом животу никад се није чула бучна препирка, ни наметљива молитва, није запажен ниједан поступак чији би циљ био да изазове дивљење људи. Месија је морао бити скривен у Богу а Бог се откривао у карактеру свога Сина." – *Пророци и цареви*, 475.

- b. Шта су они који су имали прилике да слушају Исусове речи, рекли о начину на који је говорио? Јован 7:46.**

"Христос је наш Узор. Глас Му је, док се обраћао људима, увек био милозвучан, и никада није говорио повишеним тоном. Никада у свом излагању није говорио тако брзо да Му речи просто прескачују једна преко друге и да се не могу разумети. Свака реч Му је била изговорена тако јасно и разговетно." – *RH*, 5. mart, 1895.

"(Ученици у горњој соби) угледали су руке и ноге прободене грубим клиновима. Препознали су Његов глас, који се разликовао од сваког другог." – *Жеља века*, 780.

3. ДОСЕГНУТИ ДРУГЕ ДУШЕ

a. Шта је Исаја такође пророковао о Исусу? Ис. 42:3. Шта је Господњи задатак подразумевао? Јован 10:16; Мат. 12:20, 21.

"Црква није била исправно власница за рад ван свог круга. Многе душе ван ње могле су да буду просветљене истином и то би унело много више светла у цркву само да је сваки члан који тврди да има нарочито видело истине радио срцем, душом и речју на задобијању душа. Све у свему, чланови цркве су сувише мало учинили за оне којима је потребно видело, за оне који су ван цркве Адвентиста Седмог Dana... Бог је за свакога одредио његову дужност. На суду нико неће моћи да се оправда што ту дужност није извршио." – *Сведочанствва за пророведнике*, 127.128.

"За Исусово срце је само присуство невоље представљало позив за помоћ. Сиромашни, болесни, узвељени, одбачени, обесхрабрени, клонули духом, у Њему су проналазили саосећајног Спаситеља, Моћног Исцелитеља.... Христос је поистовећивао своје интересе са интересима напађеног човечанства и Он нам поручује да све што чинимо како бисмо олакшали патње напађенима, чинимо Њему." – *Medical Ministry*, 121.

b. Са којим циљем је Исус дошао на овај свет? Јован 3:17. Шта показује Његово стрпљење према грешницима?

"Кад је Јуда постао ученик, он није био неосетљив према лепоти Христовог карактера. Осећао је утицај оне божанске силе која је привлачила душе к Спаситељу. Онај који није дошао да сломи стучену трску нити да угаси жижак који се пуши није одбацио ту душу док год је у њој постојала једна једина жеља за светлошћу. Спаситељ је прочитao Јудино срце: знао је сву дубину грешности до које ће да падне, уколико се не ослони на Божју милост. Доводећи овога човека у везу са собом, ставио га је у положај да из дана у дан буде у додиру са извором неисцрпне и несебичне љубави. Да је Јуда отворио своје срце Христу, божанска милост би одагнала демона себиности, па би чак и он постао поданик царства Божјег." – *Жеља векова*, 274.

"Свим срцем је чезнуо за тим да спасе његову душу. Осећао је за њим исти онај бол који Га је обузимао кад је, посматрајући Јерусалим, заплакао над градом осуђеним на пропаст. Срце My је болно нарицало: 'Како да те препустим?' Силу те љубави која просто приморава осетио је и сам Јуда." – *Ibid.*, 625.

4. ПОУЗДАНИ ПОМОЋНИК

- a. Какав је био Исусов став према тешким ситуацијама, и како нам тај пример може бити од помоћи? Ис. 42:4.**

"Спустио се у дубине људске беде и јада да би човека таквог какав је: упрљаног изопаченошћу, униженог пороком, исквареног грехом и удруженог са сотоном у отпадништву уздигао к себи да седне за Његов престо Али о Њему је записано да му 'неће досадити, нити ће се уморити,' и он је ходио путем самоодрицања и самопожртвовања, остављајући нам пример како би Га ми следили. Ми треба да радимо као што је Христос радио, запостављајући сопствена задовољства, окрећући леђа сотонним подмићивањима, презирући до колицу и удобност и ужасавајући се себичности, како би пронашли и спасили оно што је изгубљено, доводећи душе из tame ка светlostи, ка сунчевој светlostи Божје љубави. Нама је наређено да идемо и проповедамо Јеванђеље сваком створењу. Ми треба да однесемо изгубљенима вест да Христос може опрости грехе, обновити људску природу, заоденuti душу у одећу Његове праведности, довести грешника у стање где може разумети Христов ум и поучити га и оспособити да буде Божji сарадник." – Темељи хр. васиљија, 199.

- b. Коју гаранцију имају сви они који желе да - у свом домену - раде за Бога? Ис. 40:30, 31.**

"Дивне су и чудесне могућности које се пружају младима да у Речи Божјој нађу своју сигурност. Људски ум једва може да има представу о духовним достигнућима до којих свако младо биће може да се уздигне ако постане судеоник у божанској природи. Исправљањем својих грешака и задобијањем победе, они сваког дана могу да расту у мудrosti док не постану снажни људи и жене у Христу Исусу..."

"Човек који се узда у Господа у Њему налази своју снагу, и довољно је јак да се одржи и под најтежим притиском. Али ипак, кад је усрдно замољен, он лако стаје на страну милости и сажаљења, јер је то страна Христова.

"Онај ко се потпуно потчини и преда Богу спреман је да твори Његову вољу. Он вредно и у понизности увек настоји да сазна шта је воља Божја. Он прихвата дисциплину, и не усуђује се да се руководи само својим ограниченим расуђивањем. Он у молитви непрекидно одржава везу са Богом, и разговара само о ономе што је небеско. Повезујући се тако са Бесконачним Творцем, човек постаје учесник у божанској природи. Њему стреле непријатеља не могу да науде, јер је заштићен оклопом Правде Христове." – Мој живот је данас, 302.

5. КАКО ЈЕ МОЋАН БОГ КОЈЕМ СЛУЖИМО!

а. Шта нам Исаја говори о Божјој моћи? Ис. 40:26-29.

"У песми птица, у уздасима дрвећа, у шуму мора још увек можемо чути глас Онога који је разговарао са Адамом у Едемском врту у смирај дана. И кад сагледамо сву Његову моћ у природи, налазимо утеху, јер реч која је све створила јесте она реч која даје живот души. Онај 'који рече да из tame засвијетли видјело, засвијетли у срцима вашима на свјетлост познања славе Божије у лицу Исуса Христа' (2. Кор. 4:6)." – Жеља векова, 261.

"И звезде имају радосну поруку за свако људско биће. У таквим тренуцима које свако доживљава, кад срце клоне а искушење болно тиши; кад препреке изгледају непремостиве, животни циљеви недостижни, а његова дивна обећања као јабуке из Содома; где би се тада могло наћи више храбрости и чврстине него у поруци коју нам је Бог наредио да научимо од звезда и њиховог постојаног крећања?" – Васиљшање, 115.

б. Шта ћемо бити наведени да учинимо док размишљамо о Божјој величини? I Сам. 12:24; Марко 5:19; Пс. 31:19.

"Пустињско дрво је симбол онога што Бог жели да буде живот његове деце на овом свету. Она треба да воде на живу воду уморне, узнемирене душе којима прети пропаст у пустињи греха." – Васиљшање, 116.

ПРЕГЛЕД ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Како могу хришћани - укључујући и младе - да испуне речи из Исаје 42:1 у свакодневном животу?
2. Шта је чинило Христов начин поучавања тако карактеристичним у овом свету?
3. Како можемо следити Христов пример у помагању онима који се налазе ван цркве?
4. Док растемо у мудrosti, шта ћемо чинити сваког дана?
5. Чему се можемо поучити од звезда?

Посмаћраши Јање Божје

"Али он би рањен за наше љријесћуће, избијен за наша безакоња; кар бјеше на њему нашега мира ради, и раном његовом ми се исцијелисмо" (Исаја 53:5).

"Посматрајте, о посматрајте крст на Голготи; посматрајте царску жртву како пати ради вас." – That I May Know Him, p. 65.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *II Сведочанство, 217-234.*

Недеља

23. октобар

1. ГОВОР УЧИТЕЉА

a. **Како ми можемо говорити другима као што је то чинио Исус?**
Ис. 50:4, 5.

"Ми смо по својој природи саможиви и самовољни. Али ако прихватимо поуке које нам је Христос оставио, постаћемо деоници Његове природе и живећемо Његовим животом. Чудесни пример Христове неизрезиве нежности којом је освајао осећања других, плачући с плачнима и радујући се са радоснима, треба да остави дубоки утицај на карактер свих оних који Га следе са искреношћу..."

"Ожалошћених и невољних има куд год се окренемо и на сваком кораку их можемо сусрести. Стога потражимо ове страдалнике и проговоримо им реч у право време, да бисмо утешили њихова срца. Будимо канали кроз које стално тече жива вода саосећања и сажаљења.

"Долазећи у додир са људима увек морамо имати на уму да у искуствима и доживљајима других има тренутака који су запечаћено поглавље за очи смртника. На страницама њихових успомена налазе се жалосни догађаји који се скривају пред радозналим погледима. Ту су регистроване дуге и тешке борбе са мучним околностима, можда потешкоћама у породици, које из дана у дан поткопавају и слабе вољу, поуздање и веру. Душе које на свом животном путу морају да воде тешку борбу могу бити ојачане и охрабрене малим пажњама које би нас стајале само нешто напора у љубави према ближњима. За такве понекад можда само искрени и охрабрујући стисак руке, вреди више него злато или сребро. Тада су љубазне речи тако добро дошли као анђеоски осмех." – Здравље и срећа, 133.134.

2. ПРИЗОР КОЈИ ПОДСТИЧЕ НА РАЗМИШЉАЊЕ

- a. Помените шта је све Христос морао да претрпи нас ради. Зашто је Он то чинио? Ис. 50:6; 52:13-15.

"Ту је узвишени Син Божји ... морао трпети увреде, злостављања, срам и руг тако да је био 'нагрђен у лицу мимо сваког човека, и у стасу мимо синове човечије' (Исаја 52:14).

"Ко може схватити сву љубав која се овде испољила? Војска анђела је с чуђењем и болом гледала како Онај који је био Величанство неба и носио круну славе сада носи трнов венац, као крвава жртва по-махнитале руље коју је гњев сотонин разјарио до лудила. Гледајте стрпљивог Патника! На Његовој глави је трнов венац. Из свих рана тече My крв. И све то због греха! Само вечна љубав, која ће увек остати тајна, могла је навести Христа да напусти небеску славу и почасти и да дође на овај грешни свет, где је био презрен и одбачен од стране оних које је дошао да спасе." – *II Свед.*, 224.

"Охолост и самољубље не могу се одржати у души која успомену на призор са Голготе стално освежава." – Жеља векова, 640.

- b. Како је пророк Исаја прорекао Исусов изглед? Исаја 53:2. Зашто су многи били одбијени Његовим једноставним изгледом?
-

"Световно друштво привлачи и омамљује чула тако да побожност, Божји страх и верност губе своју силу и човек се не може одржати. Христов понизан и скроман живот потпуно је непривлачен. За многе који тврде да су синови и кћери Божје, Исус, Величанство Неба, је 'као корен из сухе земље; не би обличја ни лепоте у њега'." – *The Adventist Home*, 461.

"У пророчанству је најављено да ће се Христос појавити као изданак из сухе земље. (Исаја 53:2,3). Ово поглавље треба пажљиво проучавати. Ту је Христос приказан као Јагње Божје. Они који се уздижу у својој охолости и чија су срца пуна таштине, треба да погледају у ову слику свога Искупитеља, и да се понизе у праху и пепелу. Цело ово поглавље треба научити напамет. Под утицајем ових речи, скрушиће се и понизити душа оскрвињена грехом само-поуздања." – *The Youth's Instructor*, December 20, 1900.

3. ПРЕЗРЕН И ОДБАЧЕН

a. Како многи одговарају на Исусову љубав? Ис. 53:3. Шта је Он поднео ради нас? Стихови 4. 5.

"Кроз бескрајну жртву и неизрециву патњу, наш Откупитељ ставио је откупљење надомак наше руке. Боравио је на овом свету не-поштован и непознат, како би кроз своју дивну милост и понижење могао уздићи человека да прими вечне почасти и бесмртну радост у небеским дворовима. Током тридесет година живота на Земљи, Његово је срце притискала незамислива мука. Пут од јасала до Голготе био је у сенци патње и жалости. Он је био човек жалости и упознат са јадом, а Његово срце трпело је такву бол какву никакве људске речи нису у стању описати. Уистину је могао рећи: 'Погледајте и видите, има ли бола какав је мој, који је мени допао' (Плач Јеремијин 1:12). Мрзео је грех потпуном мржњом, а ипак је на својој души понео грехе целог света. Био је без кривице, али понео је казну за кривце. Био је недужан, а ипак се понудио као замена за преступника. Кривица сваког греха спустила се свом својом тежином на божанску душу Откупитеља света. Зле мисли, зле речи и зла дела сваког Адамовог сина и кћери навукле су на Њега одмазду јер је постао човеков заменик. Иако кривица за грехе није припадала Њему, Његов дух био је растрган и израњаван преступима људи, и Онај у коме није било греха, за нас је постао грехом како бисмо ми могли добити Божју праведност у Њему." – *Одабране йоруке I*, 322.

"Како је мало оних који имају представу о агонији која је раздирала срце Божјег Сина током тридесет година живота на земљи." – *That I May Know Him*, p. 66.

"Син Божји је био одбачен и презрен нас ради. Можете ли се, гледајући на крст, упирући поглед вере на патње Христове – жалити на своје патње и искушења? Можете ли гајити дух освете према својим непријатељима, док до вашег уха са Христових бледих и дрхтавих усана допиру речи молитве за Његове мучитеље и убице: 'Опрости им, Оче, јер не знају шта чине'?" (Лука 23:34)." – *Ibid.*, 65.

"Ми не смео уступкнути пред дубином понижења којој је Син Божји био изложен како би нас уздигао из унижености и ропства греху и поставио са десне стране себи. . . . Крајње је време да посветимо ових неколико преосталих часова нашег времена пробе како бисмо опрали хаљине свог карактера и убелили их у Јагњетовој крви, да бисмо били у друштву оних који ће стајати одевени у беле хаљине пред великим белим престолом." – *Ibid.*, 65.

4. ЖРТВА КОЈА СЕ НЕ ЖАЛИ

- a. Чему се можемо поучити из начина на који је Христос одговорио на злостављања која су се нагомилавала против Њега током распећа? Ис. 53:6-9; I Пет. 2:19-24.**

"У понизности и кајању ми треба да заузмемо место које нам доликује у подножју крста. Док, идући уз Голготу и гледајући на крст, посматрамо Спаситеља у Његовим самртним мукама, Сина Божјег како умире, Праведник за неправеднике, најбоље можемо да научимо лекцију о кротости и истинској доброти. Посматрајмо Онога који је једном речју могао да дозове легионе анђела да Му помогну, како подноси исмењавање, увреде, ругање и мржњу. Пристојаје да буде жртва за грехе света. Када су Га ружили и вређали није претио, када је био лажно оптуживан не отвори уста својих. На крсту се молио за своје убице, и умро је и за њих. Платио је неизмерну цену за свако људско биће. Он жељи да се не изгуби ни једна од душа за које је платио тако високу цену. Без иједне речи противљења трпео је ударце и рањавања. Таква жртва која се не жали био је Син Божји. Његов престо је од искона, и Његовом царству неће бити краја." – *That I May Know Him*, p. 65.

"У својој људској природи Христос је био кушан много јачим искушењима него човек, са много више устрајних напора и енергије од стране сотоне, с обзиром да је Његова природа била узвишија од човекове. Ово је дубоко тајанствена истина, да је Христос везан за човечанство најнекњијим саосећањем. Зла дела, зле мисли, зле речи изговорене од стране сваког сина и кћери Адамове, притискају Његову божанску душу. Због греха људи, Њега је очекивала одмазда, јер је Он постао човекова замена и узео на себе грехе света." – *Ibid.*, p. 66.

- b. Какав циљ је небо хтело да постигне Христовим утешавањем? Ис. 53:10.**

"Као Величанство неба, Он никад и ни у чему није угађао себи. Све што је чинио било је у интересу спасавања човека. Себичност у свим својим облицима била је посрамљена у Његовом присуству. Он је узео нашу природу да би страдао и патио нас ради, и живот је свој дао на жртву за грех. Био је рањаван и мучен да би човека спасао од несреће коју је заслужио преступивши Божји закон. Светлошћу која блистала са крста, Христос жељи да привуче к себи свако људско биће. Његово племенито срце чезне за сваким припадником рода људског. Његове су руке увек раширене да прими све, и Он све позива да дођу к Њему. Његов живот на земљи био је живот непрекидног самоодрицања и понизности." – *IV Свед.*, 418. ориј. срп.

5. ДУХОВНА ХРАНА ЗА УМ

- a. Шта је мотивисало Христа да умре тако срамном смрћу? Ис. 53:11, 12.

"Љубљени и обожавања достојан Искупитељ... није умро као херој у очима света, обасут почастима које се указују палима у рату. Завршио је као осуђени криминалац, обешен између неба и земље – умирући дugo срамном смрћу, изложен заједљивости и погрдама бедног, злочиначког и разузданог мноштва... ..."

"Сва ова поникења, Величанство неба поднело је због кривице осуђеног человека. У свом поникењу, Он је ишао све дубље и дубље док се није спустио до највећих дубина до којих је уопште могао да допре, како би уздигао палог человека из његове моралне унижености. Све ово било је због вас." – *That I May Know Him*, p. 68.

- b. Шта нас ова невероватна и задивљујућа понизност може на- вести да размотримо? Јеврејима 2:3, 14, 15.

"Ма како грешни и криви били, ви сте позвани, ви сте изабрани. 'Приближите се Богу, и Он ће се приближити вама' (Јаков 4:8). Нико неће бити приморан да дође Исусу Христу против своје воље. Величанство неба, јединородни Син истинитог и правог Бога отворио вам је пут да дођете к Њему, дајући свој живот као жртву на крсту Голготе. Али, иако је пропатио све ово вас ради, Он је превише чист и праведан да би посматрао безакоње. Па ипак ни то не треба да вас раздаваја од Њега, јер Он каже: 'Ја нисам дошао да дозвем праведнике но грешнике на покајање.' (Марко 2:17)." – *Fundamentals of Christian Education*, pp. 251, 252.

ПРЕГЛЕД ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Шта је потребно да научимо како бисмо представљали већи благослов за друге?
2. Какав ће то утицај на нас имати ако научимо напамет 53. поглавље књиге пророка Исаје?
3. Шта нећемо моћи да чинимо уколико посматрамо Исусове патње на крсту?
4. Зашто је Исус - изузев кад се молио за своје непријатеље - ћутао док је висио на крсту?
5. Како можемо показати захвалност према Исусу за оно што је учинио за нас?

Субота, 5. новембар, 2016

Добровољни ћрилоз ћрве субоће за лишћерашуру у мисионским ђољима

У ХХI веку када интернет, е-књиге (електронске књиге) и друге врсте медија представљају модеран начин да се ширити порука Јеванђеља, још увек постоји јединствен и разноврстан метод презентације који ниједна друга врста медија не може заменити: штампане странице су један од најефикаснијих метода да Јеванђеље допре до најудаљенијих места на земљи – без употребе електричне енергије. На овај начин добра вест може пропратити у бивше комунистичке, атеистичке и исламске државе, и може се ширити личним контактом. Господња слушкиња каже: "Нека публикације које садрже библијску истину буду расуте попут јесењег лишћа" (*In Heavenly Places*, 323). "Наše публикације треба издавати на многим језицима и на тај начин продирати свуда. Вест Трећег анђела треба објављивати и помоћу књига и преко живих учитеља. Пробудите се ви који верујете у истину за ово време. Сад је ваша дужност да приложите све што можете како бисте онима који су добро упућени у истину омогућили да је објаве и другима." – *IX Свед.*, 59.

"Јављајте, хвалите и говорите: спаси, Господе, народ свој, остатак Израиљев" (Јер. 31:7). Божји народ, остатак Израиљев, треба да објави добру вест о спасењу. И док ми поседујемо у многим земљама поприличне залихе Библија, књига и памфлета неопходних за евангелизирање, још увек постоји велико мноштво широм света које нема ту предност. Наша је дужност и част да подржимо дељење литературе у различитим областима у свету. Библија је преведена на многе језике и дијалекте, па ипак важне књиге попут "Пут Христу" и "Велика борба" нису доступне милионима људи. Како би било да поделимо суботно-школске лекције онима који данас трагају за садашњом истином?

Имајте на уму Пацифичка острва и афричке земље где порука реформације још није стигла. Имајмо на уму обећање записано у Проповеднику 11,1: "Баци хлеб свој поврх воде: јер ћеш га наћи после много година." Ми морамо ширити знање о Божјој Речи пре него што буде прекасно. Можда нећемо одмах видети резултате, али нећемо дugo чекати пре него што будемо били сведоци велике жетве када се позни дажд излије у потпуности. Будимо мудри пристави који чувају благо на небу – не на овој земљи.

Ми смо захвални за све што су наша браћа, сестре и пријатељи широм света учинили у прошлости – али сада су потребе веће него икада раније. Будимо стога великодушни у овом пројекту!

Издавачки одсек Генералне конференције

Сведочење ближњима

"Не бојиш се и не ћлашиш се; нијесам ли ћи давно казао и објавио? ви сће ми свједоци; има ли Бог осим мене? Да, нема сћијене, не знам ни једне" (Исаја 44:8).

"Ми морамо лично знати, а потом и бити у стању да кажемо другима да је свако Божје обећање истинито. Једино ако износимо директно сведочанство речју и делом, можемо бити сматрани истинским и верним Христовим сведоцима." – The Review and Herald, July 7, 1903.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви, 248-256.*

Недеља

30. октобар

1. ДОСЕГНУТИ НЕОБАВЕШТЕНЕ И НЕДОСТУПНЕ

a. Какав је Божји план за овце које су изван Његовог стада? Језек. 34:12-14. Шта је савременом Божјем гласнику било наређено да каже о овој потреби?

"Док сам путујући на један сабор пролазила подручјем Југа, видела сам узастопно неколико необрађених градова. У чему је проблем? Проповедници лебде над црквама које познају истину, док хиљаде пропадају без Христа. Да је сваки верник цркве добио права упутства и поштовао праве методе, радио би свој посао као један од удова тела. Обављао би хришћанско мисионарско дело. Међутим, цркве су на издисају, а они и даље траже проповедника да им проповеда. Те вернике треба учити да верно доносе Богу десетке, како би их Он могао ојачати и благосилати. Треба их озбиљно припремити за посао да би на њих дошао дах живога Бога. Треба их поучити, да уколико немогу да стоје на својим ногама, без помоћи проповедника, треба да буду поново обраћени и поново крштени. Треба да доживе новорођење." – The Ellen G. White 1888 Materials, p. 1750.

"Становници света треба да буду опоменути. Проповедници треба да делују усрдано и пожртвовано, отварајући нова поља и ангажујући се лично у раду на спасавању душа, а не да као птица над својим гнездом стално лебде над скупштинама које већ имају велику светлост и многа преимућства." – VII Сведочанство, 255.

2. ОСНАЖЕНИ СЛУЖБОМ

- a. Која спасоносна светлост мора допрети до сваке особе на земљу? Ис.42:6; Марко 16:15. Како ми као верници и појединци често занемарујемо ову дужност - нарочито када су у питању веће групе верника?**

"Христов налог се мора извршити. Божји народ мора Њему посветити своја средства и своје способности. Верни војници Христовог крста не треба да се само улогоре, већ да носе терет прекора и понижења и ходе стазом самоодрицања којом је корачао Истакнутиел.".

"За проповеднике који лебде над локалним црквама, проповедајући онима који већ познају истину, би било боље да оду у она места која су још увек у тами. Уколико то не учине, и они и чланство у тим црквама ће закржљати. Наша вера је постала слаба и болесна зато што су чланови цркава напустили своју прву љубав. Они би могли постати снажни људи и жене у Христу уколико би послушали Господња упутства. . . .

"Свет пропада у греху. Колико дugo ћете дозволити себи да будете одвојени од великог винограда којем је потребна ваша помоћ, када се историја овог света приближава свом крају?" – *The Review and Herald, 9. februar, 1905.*

"Много је чланова наших цркава који не раде релативно ништа, а који би могли постићи добре резултате у раду, уколико би се, уместо да се групишу заједно, раскирили по оним местима у којима истина још није продрла." – *Ibid., 26. novembar, 1914.*

- b. Шта сваки проповедник и члан треба да имају на уму? Ис. 43:11.**

"Народ Божји који има светлост и знање није испунио узвишене и свете циљеве Божје. Он није напредовао из победе у победу, освајајући нове области, подижући заставу у градовима и предграђима. Велико духовно слепило обузело је оне које је Господ обасјао толиком светлошћу; они нису у тој светлости непрестано напредовали..." – *IX Сведочанство, 141.*

"У свакој скупштини за ношење одговорности треба бирати младе људе и жене. Они морају улагати све своје напоре како би се оспособили да помогну онима који не познају истину. Бог тражи ревне, одане раднике. Они који буду кротки и понизни увидеће и изличног искуства да осим Њега нема Спаситеља." – *IX Свед., 142.*

3. ОСВЕЖЕЊЕ ЖЕДНИМА

а. Шта Бог обећава да ће учинити за оне који настоје да извршају Његову вољу целим срцем? Ис. 44:3, 4.

"Реч Божја нас поучава да у ово време, више него икада, треба да тражимо и очекујемо светлост послату с неба. Сада треба да очекујемо освежење од присуства Господњега. Будно треба да пратимо кретање Божјег провиђења као што је израилска војска у време Давидово пазила 'kad зашушти по врховима дудова' (2. Самуилова 5:24) – што је био одређени знак да небо ради за њих.

"Божје име не може се прославити преко припадника Његовог народа докле год се они ослањају на человека и 'узимају тијело себи за мишицу'. Њихово садашње стање духовне слабости и немоћи наставиће се све док не буду уздизали само Христа, и док у понизности срца и са пуним поштовањем не буду рекли, као Јован Крститељ у своје време, 'Он треба да расте, а ја да се умањујем'. Наложено ми је да народу Божјем пренесем ове речи: 'Уздижите Њега, Мученика са Голготе. Све људско нека се повуче иза Њега, како би сви могли да гледају само у Онога у ком су усредсређене све њихове наде на вечни живот'..."

"Пред жедном душом ће се отворити извор живе воде.... (Цитат: Ис. 43:3). 'Само оним душама које искрено траже светлост и радосна срца прихватају сваки зрак божанског просветљења из Његове Свете речи, само таквима светлост ће и бити дарована. Преко таквих душа Бог ће открити ону светлост и силу која ће осветлити целу земљу Његовом славом.' – V Сведочанство, 728.729. oriž. срп.

б. Описите лудост овог света који се поуздаје у своје идоле. Ис. 44:9, 14-17; 46:5-8. Коју освежавајућу вест ови идолопоклонци треба да чују? Ис. 44:22; Пс. 103:11-13.

"Бог жељи да клонулом човечанству удахне дах живота. И Он неће дозволити да иједна душа која искрено тежи за нечим узвишенијим и племенитијим од онога што свет може пружити, остане разочарана. Бог непрестано шаље своје анђеле онима који, иако у врло неповољним околностима, упућују молитве вере тежећи да се потчине вишеј сили која ће им донети спасење и мир. Бог ће им се открити на разне начине и својим провиђењем ојачати њихово уверење у Онога који се жртвовао да би их искупио, да би сви могли 'да полажу на Бога надање своје, и не заборављају дјела Божјих и заповијести његове да држе' (Псалам 78:7)." – Пророци и цареви, 255.

4. ПРОШИРИВАЊЕ НАШИХ ГРАНИЦА

- a. Шта Господ жели да Његов презрени и напуштени остатак учини? Пс. 5:11; Ис. 54:1.**

"Цело педесет четврто поглавље из књиге пророка Исаје може се подесно применити на Божји народ, и свака појединост овог пророчанства испуниће се." – Коментари библ. текстиова, 332.

- b. Какво уверење се даје онима који отворе врата својих срца и домаца другима? Исаја 54:2, 3; Јеврејима 13:1, 2.**

"Према поруци коју ми је Бог дао за припаднике Његовог народа, они се морају пробудити, разапети своје шаторе и проширити своје границе. Браћо моја и сестре, ви сте откупљени уз неизмерну цену, и све што имате и што јесте треба да употребите на славу Божјег имена и за добро својих ближњих. Христос је умро на крсту да спасе свет који пропада у својим гресима. Он вас позива да сарађујете с Њим у том делу. Ви треба да будете Његова помоћна рука. У раду на спасавању изгубљених треба неуморно да улажете најусрдније напоре. Имајте на уму чињеницу да су жртву на крсту учинили неопходном и ваши греси. Када сте примили Христа као свога Спаситеља, заветовали сте се да ћете се ујединити с Њим у ношењу крста. Повезујући се с Њиме на живот и на смрт, ви представљате део великог плана искуплења.

"Преображавајућа сила Христове милости обликује карактер онога који се посвети служби Божјој. Прожет Духом свога Искупитеља, он је спреман да се одрекне себе, спреман да узме свој крст, спреман на сваку жртву за свога Учитеља. Он не може више да буде незаинтересован за душе које пропадају око њега. Он се уздиже изнад себичног служења само личним интересима. Он постаје ново биће у Христу Исусу и за саможивост више нема места у његовом животу." – VII Сведочанство, 9.10.

- c. Која чудесна обећања су повезана са овом врстом мисионарског рада? Ис. 54:4, 5, 10, 17.**

"Својом сигурном и свемоћном руком Бог прихвата сваку душу која Му се обрати за помоћ, ма колико да је та душа слаба и беспомоћна. Нестаће драгоценi украси брежуљака, али душа која живи за Бога, која се не колеба кад је изложена ударцима напада и осуде, која остаје неискварена и када је хвале, остаће заувек с Њим." – IV Сведочанство, 328. ориг. срп.

5. ОБЕЋАВАЈУЋИ ИЗГЛЕДИ ПРЕД НАМА

- a. Шта Бог жели да будемо за оне који се налазе око нас, и каква уверења се могу наћи за оне који се прихвате тог дела? II Днев. 16:9; Ис. 11:10-13; 57:13, 14.

"Групе мисионара у незнабожачким земљама, пророк упоређује са заставом постављеном као путоказ онима који траже светлост истине.

"Дан ослобођења је близу... Међу свим племенима, народима и језицима Господ види оне који се моле за светлост и знање. Њихове душе су нездовољне, јер су се дуго храниле пепелом (Види: Исаја 44:20). Непријатељ правде их је одвукao у страну и они посрђу као слепи. Међутим, они су искрени у срцу и желе да пођу болим путем. Иако се налазе у дубинама незнабоштва и не познају писани закон Божји нити Његовог Сина Иисуса, код њих се ипак испољава деловање Божје силе на ум и карактер.

"Понекад су они који нису имали другог знања о Богу се моног стеченог под дејством Божје милости, били предусретљиви према Његовим слугама, штитећи их и по цену сопственог живота. Свети Дух усађује милост Христову у срце многих племенитих истраживача истине, оживљавајући наклоности супротне ранијем васпитању." – Пророци и цареви, 254.

"Уклоните сметње с пута народа мојега' – порука је Господња, треба уложити најусрдније напоре да би се онемогућио подривачки утицај који омета поруку намењену за ово време. Један озбиљан и свечан задатак треба да се изврши за кратко време." – Коменијари библ. шекспирова, 332.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА ЗА РАЗМИШЉАЊЕ

1. Шта ћемо бити спремни да урадимо у својим црквама, ако смо заиста обраћени?
2. Објасните недостатак великих цркава.
3. Кome ће једино бити дата светлост, и шта ће они учинити са том светлошћу?
4. У ком смислу можемо "проширити своје шаторе" за Господа?
5. Које кораке морамо предузети како бисмо помогли онима који попут слепог человека трагају за светлошћу?

Изазови са којима се суочава осаштак

"Послушајши ме који знаше јправду, народе, којему је у срцу закон мој. Не бојши се ружења људскога и од хуљења њихова не ћлашиши се" (Исаја 51:7).

"Божји закон ће бити потпуно оправдан. Онда ће се показати да је Бог у свим својим поступцима увек имао у виду вечне интересе свога народа и добро свих светова које је Он створио." – Пророци и пророци, 348.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Мисли са Горе, 83.84.
Selected Messages, bk. 1, pp. 121-143.*

Недеља

6. новембар

1. ТЕШКА ВРЕМЕНА ЗА ПРАВЕДНИКЕ

- a. Како су се догађаји развијали током владавине цара Манасије, за време службе пророка Исаје? II Цар. 21:16; II Днев. 33:9-11.
-
.....

"Царство Јудино... поново је ниско пало током безбожне Манасијине владавине, кад је безбоштво поново оживело а многи из народа поново утонули у идолопоклонство... Величанствену светлост ранијих поколења заменио је мрак сујеверја и заблуде. Појавила су се и раширила велика зла: тиранија, угњетавање и мржња на све што је добро. Правда је била изопачена, а насиље је све више узимало маха.

"Међутим, и та зла времена нису била без сведока за Бога и правду. Тешка искуства кроз која је царство Јудино прошло у периоду Језекијине владавине, развила су у срцима многих чврстину карактера, која се сад показала као тврђава против општег безакоња. Њихово сведочанство у корист истине и правде изазивало је гњев код Манасије и његових следбеника на власти, који су настојали да се учврсте у злу, уђуткујући сваки глас укора. (2. Цар. 21,6).

"Међу првима је пао Исаја, који је више од пола столећа стајао пред Јудом као изабрани гласник Господњи." – Пророци и цареви, 259.

2. ГОСПОД СВЕМОЋНИ СПАСАВА

- a. Какву лекцију сви можемо научити из Манасијиног покајања?**
II Днев. 33:12, 13; II Петр. 3:9.

"У Манасијевом случају Господ нам даје изразит пример о начину на који Он поступа с људима (2. Дневника 33:9–13).

"Господ се преко пророка свом народу често обраћао речима опомене и укора. Откривао им се у својој милости, љубави и доброти. Свој отпаднички народ Он није препуштао на вољу непријатељу, већ их је дugo и стрпљиво подносио, чак и у току њиховог окорелог отпадништва. Али после узалуд упућиваних позива, Он је припремио пут за кажњавање. Какву је самилост и љубав испољавао Бог према своме народу! Оне који су ометали Његове намере, Господ је могао да уништи у њиховим гресима, али Он није учинио тако. Његова рука је још увек испружена. Ми имамо много разлога да будемо захвални Господу што није повукао свој Дух од оних који одбијају да ходе Његовим путем." – *Коменијари библ. шекстиова*, 222.

- b. Пошто је искористио Вавилон да казни отпаднички Израиљ, а потом и Медо-Персију да уништи Вавилон, које обећање је Бог дао у погледу ослобођења свог народа после истека касненог периода? Ис. 44:24, 28; 45:1-6, 13.**
-

"Више од једног столећа пре рођења Кировог, пророштво га је поменуло по имениу и записало дело које ће извршити приликом изненадног заузимања града Вавилона и у припремању пута за ослобођење заробљених. Преко Исаије су изговорене речи: (Исаја 45:1–3)." – *Пророци и цареви*, 377.

- c. Како се ово пророчанство испунило? Јездра 1:1-4; 6:3-5. На који принцип ова чињеница треба да нас подсећа? IV Мојс. 11:23.**
-

"Господ располаже непресушним изворима помоћи и свег изобиља. Његова рука је на кормилу. Kad је дошло време да се храм у Јерусалиму обнови, Он је покренуо Кира као своје оруђе да распозна пророчанства која су се односила управо на њега и да јеврејском народу да слободу." – *Коменијари библ. шекстиова*, 400.

3. ИСТИНСКА РЕФОРМАЦИЈА КОЈА ТРАЈЕ

- a. Која је духовна обнова - проречена за наше време - сликовито приказана обновом у време Немије? Ис. 61:4; 58:12, 13.
-

"Духовна обнова која је донела напредак делу у време Немијино, била је као симбол онога што је касније описао Исаја: (Исија 61:4; 58:12)

"Пророк овим речима описује народ који се у време општег отпада од истине и правде труди да обнови начела на којима је основано царство Божје. Тај народ оправља развалине начињене у закону Божјем – зидове које је Он подигао да заштити своје изабране. Покорност прописима правде, истине и чистоте биће њихова вечна заштита.

"Пророк овим речима указује на нарочит задатак остатка који подиже развалине. 'Ако одвратиш ногу своју од суботе да не чиниш што је теби драго на мој свети дан, и ако прозовеш суботу милином, свети дан Господњи славнијем, и будеш га славио не идући својим путевима, и не чинећи што је теби драго, ни говорећи ријечи, тада ћеш се веселити у Господу, и извешћу те на висине земаљске, и дају ти да једеш нашљедство Јакова оца својега, јер уста Господња рекоше' (Ис. 58,13.14).

"При завршетку историје света обновиће се све божанске институције. Поправиће се развалине које је човек начинио преступивши суботу." – Пророци и цареви, 462.

- b. Зашто је толико значајно да се постави добар темељ у делу реформе? Пс. 11:3. Како се ово односи на наш рад данас док се припремамо за повратак нашег Господа? Мат. 3:9, 10; 17:11.
-
-

"Припадници народа Божјег који као реформатор стоји пред светом, морају показати да је Божји закон основ сваке трајне реформе и субота, из четврте заповести, мора остати као стални спомен стварања и силе Божје. Они морају јасним и разговетним речима указивати на обавезу држања свих десет заповести. Подстакнути љубављу Христовом они морају сарађивати с Њим, зидајући пустолине. Они морају да 'сазидају развалине и оправе путеве за насеље' (Исија 58:12)." – Пророци и цареви, 463.

4. НАПРЕДОВАЊЕ

- a. Колико понизни треба да будемо у раду за друге? Лука 17:10; Гал. 6:1; Ис. 51:1.**

"Народ морамо водити стрпљиво и постепено, имајући на уму 'дубоку јamu из које смо и сами извађени'." – *III Свед., 21. ориг. спр.*

- b. Која обећања упућена Аврамовој духовној деци се односе на нас данас? Ис. 51:2, 3; Гал. 3:28, 29.**

"Народу Божјем предстоји велики и одговоран задатак, дело које непрекидно мора да се развија и да постаје све истакнутије. Наши напори на ширењу Јеванђеља морају бити далеко опсежнији..."

"Божји виноград обухвата цео свет, и сваки његов део треба да буде обрађен. Има области које у моралном смислу сада представљају праву пустинју, а требало би да постану као врт Господњи. Пусте и необрађене области треба обрадити да би могле да процветају као руже. Надахнути Светим Духом, људи треба да обрађују нова поља. Морају се оснивати нове скupштине, организовати нове мисије. Представника садашње истине данас треба да има у сваком граду и у најудаљенијим крајевима света. Славом Божје истине треба да буде осветљена цела Земља. Светлост истине треба да обасја све земље и све народе. А светлост другима могу да пренесу само они који су је примили. Звезда Даница родила се у нашем срцу, и њеном светлошћу ми треба да осветлимо пут онима који се још увек налазе у тами заблуде."

"Криза је управо пред нама. Силом Светог Духа сада морамо да објављујемо велике истине за ове последње дане. Свако ће ускоро имати прилику да чује истину и да донесе своју одлуку. Тада ће доћи крај."

"Предузимати праве кораке у право време представља суштину сваке истинске вере. Бог у томе чини оно што ми не можемо; Он својим провиђењем припрема и отвара пут за ширење и напредак свога дела. Он ствара могућност и отвара путеве за рад. Ако припадници Његовог народа, пазећи будно на знаке Његовог провиђења, спремно сарађују с Њим, видеће како Он сило ради на остварењу свога дела... Наше дело носи обележје реформе и обнове, и Божја је намера да то дело својим одликама буде у сваком погледу очигледна поука свима који нас окружују." – *VI Сведочанство, 21-23. ориг. спр.*

5. НЕ СМЕМО ЗАСТРАНИТИ

- a. Шта се дешава када народ одбаци Божју Реч како би наметнуо своју агенду (дневни ред)? Ис. 50:11; Јован 12:48; II Кол. 2:11.

"Господ ми је показао да се они који су до извесне мере били заслепљени од непријатеља и који се нису потпуно ослободили замке сотонине, налазе у великој опасности, јер не могу да разликују светлост која долази с неба, и склони су да прихватаје лаж. То ће имати утицаја на општи правац њихових мишљења, њихових одлука, и сваког њиховог предлога и савета. Најочевиднији докази које је Бог дао за њих нису докази, јер им је тама, коју бирају радије него светлост, заслепила очи. Они ће стварати нешто што, по њиховом мишљењу, представља светлост, али то Господ назива искрама које су сами распалили', да би се тиме руководили у животу." – Библијски коментарци, 329.

"Многи одбацују речи које сам Господ упућује, а оно што говори човек прихватају као светлост и истину. Људска мудрост ће многе навести да одбаце самоодрицање и светлост и препоручивати измишљотине које немају никакве везе са порукама које Бог шаље. Не можемо се са сигурношћу ослонити на људе који нису тесно повезани са Богом." – *Ibid.*, 330.

- b. Коју кључну тачку морамо имати на уму у овом делу? I Кор. 14:8.

"Нека се црква подигне и покаје због свог отпадништва од Бога. Нека се стражари пробуде и затрубе у трубе јасним гласом." – *Одабране поруке I*, 126.

ПРЕГЛЕД ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ

1. Колико дубоко је цар Манасија потонуо у понор безакоња?
2. Поменуте примере који најбоље откривају невероватно стрпљење нашег Испититеља.
3. Многи тврде да су реформатори - али на чему Бог темељи праву реформацију?
4. Шта је најважнији задатак којем се морамо данас посветити?
5. Помените проблеме који наводе људе да застрane од истине.

Сарадња са небом

"Јер ја Господ Бог твој држим те за десницу, и кажем ти: Не бој се, ја ћу ти помагати." – Исаја 41:13.

"Боравећи у нама, Спаситељ своју снагу чини нашом својином. Истина постаје главна алатка у нашој радионици. У нашем животу тада више нема никакве неправде. У стању смо да у правом тренутку изнесемо одговарајуће сведочанство онима који не познају истину. Христово присуство у срцу је животворна сила, која духовно јача цело биће." – VIII Сведочанство, 71.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

Василица, 169-184.

Недеља

13. новембар

1. РЕЧИ УТЕХЕ И ИСЦЕЉЕЊА

a. Која порука утеше упућена заблуделом Јуди одзывања и нама данас у нашој жељи да живимо за Бога и да унапредимо Његово дело? Исаја 41:10-14.

"Господ се заветовао да ће своје име учинити славним на земљи. Какву силу је обећао свима који ће у свом раду сарађивати са небом! Три најувршћеније силе свемира заветовали су се да ће радити са онима који теже да спасу изгубљене. Господ жели да Његов народ тражи Његову обећану помоћ за извршавање Његовог дела у свету."

– The Review and Herald, August 12, 1909.

"Будимо храбри и пуни наде. Грешно је и неразумно очајавати у служби Божјој. Њему су познате све наше потребе. Он располаже свим силама и Он ће својим слугама дати способности у толикој мери колико захтевају њихове потребе. Његова бескрајна љубав и самилост никада се не замарају. С величанством свемоћи Он сједињује благост и бригу нежног пастира. Не морамо се бојати да Он неће испунити своја обећања. Он је вечна истина. Он никада неће променити завет који је учинио с онима који Га љубе. Његова обећања дата Заједници постојана су заувек. Он ће је учинити вечно истакнутом и радошћу многих покољења.

"Проучавајте четрдесетпрво поглавље књиге пророка Исаје и настојте да га разумете у његовој целини." – VIII Сведочанство, 38, 39.

2. ОХРАБРЕЊЕ У НАШОЈ МИСИЈИ

- a. **Какво уверење имамо о Божјој љубави и заштити, у извршењу наше мисије, чак и усред искушења? Исаја 43:1-6.**

"Огањ кушања не уништава, него прочишћава, оплеменђује и посвећује. Без искушења, ми не бисмо схватили колико нам је потребан Бог и како нам је неопходна Његова помоћ и постали бисмо охоли и задовољни сами собом. По тим искушењима која те сназазе видим да је око Господње на теби и да те Он настоји привући к себи. Лекар није потребан здравима, него рањенима и помагач је потребан онима који се налазе у скоро неиздрживо тешком положају. Врати се к тврђави. Прими ову драгоцену поуку: 'Ходите к мени сви ви који сте уморни и натоварени и ја ћу вас одморити. Узмите јарам мој на себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак и смјеран у срцу, и наћи ћете покој душама својјем' (Матеј 11:28—30)." – VIII Сведочанство, 123, 124.

- b. **Какве поуке о сарадњи и охрабрењу чак и међу идолопоклоницима можемо применити у нашем раду за Бога данас? Исаја 41:6, 7.**

"Биће корисно за младе, као и за родитеље и учитеље, да проучавају поуке о сарадњи које су забележене у Писму. Међу многим илустрацијама треба запазити грађење Светиње – очигледну поуку за изградњу карактера – кад се сав народ сјединио, 'сваки којега подиже срце његово, и кога год дух покрете драговољно' (II Мојсијева 35:21). Читајте како су повратници из ропства поново подигли зидине Јерусалима, усред сиромаштва, тешкоћа и опасности, обавивши успешно овај велики задатак зато што 'народ имаше вољу да ради' (Немија 4:6). Размишљајте о суделовању ученика у Спаситељевом чуду храњења мноштва. Храна се умножила у Христовим рукама, али су ученици примили хлеб и давали га народу који је чекао.

"Јер смо удови једни других." 'И служите се међу собом, сваки даром који је примио, као добри пристави различне благодати Божје' (Ефесцима 4:25; I Петрова 4:10).

"Речи које су записане о градитељима идола у давна времена могли би, с достојнијим циљем, узети као лозинку данашњи градитељи карактера: (Цитат: Исаја 41:6)" – Васиљшање, 286.

3. УСАГЛАШЕНИ СА НАШИМ ТВОРЦЕМ

- a. Како псалмиста и Исаија описују јединственост нашег Творца? Псалам 72:18; Исаија 44:6-8; 45:11, 12. На какво размишљање то треба да нас наведе?**

"Имајмо више поверења у нашег Искупитеља. Немојте се одвраћати од вода Либана да бисте тражили освежење на сломљеним студенцима, који не могу да држе воду. Имајте вере у Бога. Ако се у пуном поверењу ослњавате на Бога, ваша победа ће бити не само могућа, већ и сигурна. Иако мноштво иде напред погрешним путем, иако се изгледи често чине обесхрабрујим, и даље можемо имати пуну сигурност у нашем Вођи; јер 'Ја сам Господ', Он објављује, 'и нема другога' (Исаија 45:22). Он је бесконачан у моћи, и може спасити све који долазе к Нему. Нема ниједнога другога у кога бисмо се са сигурношћу могли поуздати." – *The Review and Herald, June 9, 1910.*

- b. Уместо да сарађујемо са нашим Творцем у остваривању Његове намере за нас, шта ми често радимо? Исаија 45:9, 10. Како је Кир, незнабожачки цар, одговорио на Божју намеру коју је имао за њега? Стих 13.**

"Ми верујемо на један општи начин, али много губимо јер немамо пуно поверење у Бога, нашег Творца. Када, упркос непријатним околностима, можемо да у вери почивамо у Његовој љубави и да свој заклон налазимо у Њему, мирно се одмарашујим у Његовој љубави, осећај Његове присутности донеће нам дубоку, спокојну радост. Овим искуством стичемо веру која нас оспособљава да не јадикујемо, да не бринемо, већ да се ослонимо на Силу која је бесконачна." – *Manuscript Releases 9, 289.*

"Кад је краљ (Кир) прочитao речи које су више од стотину година пре његовог рођења најавиле на који ће начин Вавилон бити освојен, кад је чуо поруку коју му је упутио Владар свемира 'Осим мене Бога нема. Иако ме не познаш, наоружах те: нек се знаде од истока до запада да изван мене све је ништавило' – кад је својим очима видео текст изјаве вечнога Бога 'Ради слуге свог Јакова и Израиља, свог изабранника, по имену ја те позвах, именовах те премда ме знаю ниси' – кад је пратио надахнути извештај 'Ја сам га подигао да побиједи и поравнао сам му све путове. Он ће обновити мој град и сужње моје вратити без откупнине и накнаде', његово је срце било дубоко гануто, и он је одлучио обавити задатак који му је одредила божанска воља (Исаија 45:5, 6, 4, 13). Пустиће јудејске заробљенике на слободу; помоћи ће им да обнове Храм Господу." – *Пр. и цар., 557, 558.*

4. СИГУРНОСТ БОЖЈЕ РЕЧИ

a. Када смо у искушењу да сумњамо у сигурност Божје Речи, чега треба да се сетимо о Богу? Исаја 46:8-10.

"За ограничени људски ум није могуће да у потпуности схвати карактер или дела Бесконачнога...

"Његово поступање с нама и побуде које Га на то покрећу можемо разумети до те мере да у томе препознамо повезаност бескрајне љубави и милости са безграницом силом. Његове намере можемо да схватимо у толикој мери колико је за нас добро да то знамо; за све што је изнад тога морамо се с пуним поверењем ослонити на силу Свемогућега, љубав и мудрост Оца и Сувереног Владара над свим што постоји...

"Међутим, Бог нам је у Светим списима дао довољно доказа о њиховом божанској карактеру, и ми не треба да сумњамо у Његову Реч зато што не можемо да схватимо све тајне Његовог проповиђења...

"Све што је Бог нашао за добро да открије треба да прихватимо, поштујући ауторитет Његове Речи. Можда су понекад дате само голе чињенице, без икаквог објашњења зашто или како; али иако су нам можда несхватљиве треба да се задовољимо тиме што ћемо их прихватити као истину, јер је тако казао Бог. Све тешкоће налазе се у слабости и ограничености људског ума." – *V Сведочанство*, 698-700.

"У аналима људске историје успон народа, подизање и падање царстава, наизглед овисе о воли и јунаштву људи. Изгледа као да је развитак догађаја у великој мери одређен њиховом снагом, амбицијом или хировима. Али, у Божјој је Речи завеса повучена у страну, и ми гледамо, иза, изнад, и у свим играма и противиграма људских интереса, сила и страсти, оруђа Свемилостивога која тихо и стрпљиво остварују намере Његове воље." – *Василијање*, 173.

b. У својој намери да употреби Кира како би избавио Јуду из Вавилона, које велико духовно избављење је Бог зајамчио, и преко кога је оно требало да дође? Исаја 46:11-13.

"Месија је током своје земаљске службе требао речју и делом открити човечанству славу Бога Оца. Сваким делом у свом животу, сваком изговореном речју и сваким учињеним чудом грешном је човечанству требао објавити бескрајну Божју љубав." – *Пророци и цареви*, 696.

5. БОЖИ ПОМОЋНИЦИ

- a. Које искуство нам је свима неопходно да бисмо сарађивали са Богом у благословеном делу спасавања душа? Псалам 51:10-13; II Коринћанима 4:1-7. Зашто?

"Сваки прави ученик рађа се у Божје царство као мисионар. Онај који пије воде, постаје извором живота. Приматељ постаје онај који даје. Христова милост у души је као врело у пустињи, које извире да освежи све и учини оне који су близу смрти жељним да пију воде живота." – Жеља векова, 195.

"Свако ко је постао дете Божје треба да се сматра кариком у ланцу спуштеном за спашавање света, да буде једно са Христом у Његовом плану милосрђа и да заједно с Њим тражи и спасава оно што је изгубљено." – Здравље и срећа, 105.

"Да ли жртву принесену на Голготи схватате довољно дубоко да сте спремни да све друге интересе у свом животу потчините раду на спасавању душа? Иста неодољива жеља за спасавањем изгубљених која је била обележје Спаситељевог живота представља обележје и Његових правих следбеника. Прави хришћанин не жели да живи за себе. У настојању да све што има и цело своје биће посвети служби Господу, он налази право задовољство. На све то он је покренут неизрецивом жељом да придобије душе за Христа. Они који не осећају овакву жељу треба озбиљије да се забрину за спасење своје душе. Њима недостаје дух који покреће на рад, и треба да се озбиљно моле за то." – VII Сведочанство, 10.

"Сам небески Отац нам је указао на дело које треба обавити. Морамо узети своје Библије и поћи да опомињемо свет. Морамо бити 'Богу помагачи' у спашавању душа – канали којима се Његова љубав из дана у дан излива на оне који пропадају." – IX Свед., 150.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

- Наведи неке од начина за унапређење Божјег дела кроз наше заједничко деловање.
- Чега треба да се сетимо када се суочимо са жестоким искушењима и тешкоћама?
- Шта ћемо добити ако почивамо у Божјој љубави и у потпуности се предамо Њему?
- Зашто су пророчанства толико корисна у полагању темеља за веру у Бога?
- Зашто је мисионска ревност прецизно мерило истинског обраћења?

Позвани да сведочимо

"Како су красне на ћорама ноге оног који носи добре ћасе, који оглашује мир, који јавља добро, оглашује спасење, говори Сиону: Бог твој царује." – Исаја 52:7.

"Преносећи примљену милост другима, постајемо судеоници у неизмерним Божјим благословима." – The Review and Herald, February 25, 1909.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: VII Сведочансићво, 9-24.

Недеља

20. новембар

1. ОЖИВЉАВАЊЕ НАШЕ ЉУБАВИ ПРЕМА ИСТИНИ

- a. Када смо у искушењу да протрађимо време на себичне проптеве и беззначајне ствари, шта треба да имамо на уму? Исаја 55:6, 7; Јеврејима 3:12, 13.

"Браћо моја и сестре, тражите Господа док се још може наћи. Доћи ће време кад ће они који су узалуд трошили своје време и пропуштали прилике пожалити што нису тражили Господа." – IX Сведочансићво, 106, 107.

- b. Зашто је толико важно да сада проучавамо Божју Реч? Амос 8:11, 12. Какав утицај ће лично проучавање Библије имати на нас? Јован 8:31, 32; 17:17.

"Они који проучавају Свете списе, траже савет од Бога и ослањају се на Христа, биће у стању да поступе мудро у свако доба и под свим околностима. Истинска начела откривају се у стварном животу. Истина за ово време – када се прихвати искрено и постане основа карактера доводи до такве одлучности у намери и циљевима да пред тим - заводљивости овоземаљских ужињавања, непостојаност навика, презир од стране оних који љубе овај свет и жеље сопственог срца - остају потпуно немоћни. Савест мора бити просветљена, воља потчињена. Љубав према истини и правди мора завладати у души, и на тај начин се изграђује карактер који небо може да одобри." – V Сведочансићво, 43.

2. ОЖИВЉАВАЊЕ НАШЕ ЉУБАВИ ПРЕМА ХРИСТУ И ПРЕМА БЛИЖЊИМА

- a. На шта ће нас нагонити силна Христова љубав? II Коринћанима 5:14, 15.

"Ако се Божја љубав налази у срцу, она ће неизбежно бити откријена у нежкој љубави према другима. Ми Бога поштујемо нашим делима милосрђа, испољавањем брижног саосећања за унесрећене. Удовицама и сирочићима потребно је више од наше милостиње. Њима су потребни наклоност и пажња, речи саосећања, и испружене рука која ће их одвести тамо где могу да помогну сами себи. Сва дела учињена онима којима треба помоћ учињена су Христу. Док учимо како да помогнемо несретнима, треба да проучавамо Исусов начин рада. Он није одбијао да ради за оне који су грешили; Он је чинио дела милосрђа свима, и праведнима и неправеднима. Исто тако је све људе лечио и поучавао." – *The Signs of the Times, July 14, 1909.*

- b. Када нам недостаје ове покретачке силе, који позив на покајање треба да прихватимо, и зашто? Откривење 2:4, 5.

"Мој брате, моја сестро, шта ви радите за Христа? Да ли тежите да будете благослов за ближње? Да ли ваше усне изговарају речи нежности, саосећања и љубави? Да ли улажете усрдне напоре да друге придобијете за Спаситеља?

"Непознаница је зашто данас нема стотине радника тамо где се налази само један. Небески свемир запањен је незаинтересованошћу, хладноћом, равнодушношћу оних који тврде да су деца Божја. Дело је пред нама већ годинама, али су многи заспали." – *The Review and Herald, August 7, 1913.*

- c. Како чињење "првих дела" у мисионарским подухватима може духовност у цркви подићи на виши ниво?

"Свако одступање од правог мисионарског рада, свако занемаривање мисионарског духа одразило се на цркву и водило је духовном слабљењу. Напротив, сваки озбиљан напор у мисионарском раду до-принео је духовном оздрављењу цркве - не само тако што је дошло до повећања броја чланова цркве него и што се увећала њена посвећена ревност и радост у Господу." – *Сведочанство за Јройоведнике, 205, 206.*

3. РЕЗУЛТАТИ ВРЕДНИ ТРУДА

- a. Које охрабрујуће речи представљају захвалност коју ће они који су чули вест исказати према онима који су им донели ту вест? Исаја 52:7.**
-

"(Бог) жели да одржавате састанке за оне који нису чланови Заједнице, како би свет дознао за истину садржану у последњој вести опомене. У многим местима људи ће вас радо примити и душе ће вам бити захвалне што сте им дошли помоћи. Нека вам Господ помогне да се овог дела прихватите као никада раније.

"Почнимо радити за оне који нису примили светлост. Нама је потребна жива вера, која над отвореним Јосифовим гробом објављује да имамо живог Спаситеља који нас води и сарађује с нама. Бог ће обавити посао ако му ставимо на располагање вољна оружја. Потребно је да се много више молимо и да одбацимо сваку сумњу. Морамо све више и више уздизати заставу пред народом. Не смemo заборавити да нам је Христос увек с десне стране кад објављујемо слободу сужњима и делимо хлеб живота гладним душама. Ако будемо имали на уму хитност и важност овог рада, јасно ће нам се открити спасење Божје.

"Нека нам Бог помогне да узмемо све духовно оружје и да ради-мо с најусрднијом озбиљношћу, с уверењем да су душе људи и жена заиста вредне спасења. Настојмо да се наново обратимо." – IX Светодочанство, 107.

- b. Шта може да се догоди ако удружимо снаге у овом великом подухвату? Исаја 52:8, 15.**
-

"Господ позива свој народ да се укључи у различите гране мисионарског рада. Они који се налазе на путевима и међу оградама треба да чују спасоносну вест Јеванђеља. Верници Цркве треба да се баве еванђеоским радом у кућама оних својих пријатеља и суседа који још нису потпуно осведочени у истину." – *Reflecting Christ*, 202.

"Али ако ми истину износимо онакву каква је она у Исусу, износићемо је у духу правог Васпитача; и нећемо заступати различита мишљења, држећи се својих идеја, него ћемо деловати у пуној сагласности." – Коментари библијских текстова, том 7, 914.

4. ОСЛУШКУЈУЋИ ПОЗИВ НА БУЂЕЊЕ

- a. Како апостол Павле понавља Исајин позив на службу?
Римљанима 10:13-15.
-
-

"(Христов) живот био је живот несебичне службе, и он треба да нам буде уџбеник.

"Људи немају право да мисле да постоје границе у напорима које треба да уложе у делу спасавања душа. Да ли се Христос икад уморио у свом раду? Да ли је икад избегавао подношење жртве и тегобе? Чланови цркве треба да улажу непрекидне, истрајне напоре, као и Христос." – *The Review and Herald, August 7, 1913.*

- b. Треба ли да чекамо проглас власти или резолуцију Генералне Конференције да бисмо се пробудили? А ако не треба да на то чекамо, због чега не? Римљанима 13:11-14; I Солуњанима 5:4-8.
-

"Цео свет треба да буде обасјан славом Божје истине. Господ неће учинити крај времену милости све док вест упозорења не буде јасније објављена. Труба мора дати јасан звук. Божји закон треба узвисити, његове захтеве треба представити у њиховом правом, светом карактеру, да би се људи могли одлучити за истину или против ње..."

"Ти си дugo чекао дивне, величанствене догађаје који треба да се десе непосредно пре доласка Сина човечјег на облацима небеским са силом и славом великог. Сада те ја питам: да ли си спреман да труби даш јасан звук? Да ли сигурно знаш да си повезан са Богом, да живиш у светлости Његовог лица? Ко дан за даном осећа да припада великој заједници која велича Исуса испуњавајући Божји план за искуплење људи? Најбољи начин да сопствене душе одржавате у љубави Божјој јесте да постанете марљиви радници у спасавању других..."

"Цело небо, ако смем тако да се изразим, нестрпљиво чека да људи сарађују са небеским оруђима у делу спасавања душа. Ко ће устати и светлити јер дође светлост његова, и слава Господња обасја га? Ко се ујединио са Господом у светом завету како би постао канал преко кога ће се небеска светлост и милост пренети нашем свету?" – *General Conference Daily Bulletin, January 28, 1893.*

5. ИСТИНСКО ПРИЗНАЊЕ

- a. Шта треба да признатамо док време милости још траје? Исаја 45:23; Римљанима 14:11; 10:9, 10.

"Не губите време; признајте Христа без одлагања. Свети Дух, Утешитељ, Дух Истине сведочи о Христу. 'Него ћете примити силу кад сиђе Дух Свети на вас; и бићете ми сведоци и у Јерусалиму и по свој Јудеји и Самарији и тја до краја земље' (Дела 1:8). Страшно је ожалостити Светог Духа који вас чини Христовим сведоком. Не знate када ће бити последњи пут кад ћете ожалостити Духа. Свети Дух не делује на људско срце да би вас присилио да се предате Христу, да би вас натерао да покорите своју савест; али (Дух) сија у одјама ума да вас осведочи о греху, и да вас подстакне на праведност. Ако сада не признајете Христа, доћи ће време када ћете, преплављени осећањима да сте изгубили нешто велико, ипак признати. Али зашто не признати Христа сада, док вас глас милости позива?" – *The Youth's Instructor, August 1, 1895.*

- b. Када признатамо Христа као извор наше снаге и праведности, какве последице ће то имати на наше мисионске напоре? Исаја 45:24, 25.

"У нарочитом смислу истина је прилагођена потребама сваког људског срца. Кад деца Божја схвате Господњу способност да задовољи њихове потребе, они ће се обраћати другима како би задовољили потребе душа које пропадају у греху. Бог ће прихватити све који испоље веру у Њега и постану извршитељи Његове речи." – *The Review and Herald, August 12, 1909.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто је за нас важно да знамо шта је истина?
2. Шта се дешава са нашом духовношћу ако пропустимо да радимо дело мисионства?
3. Док се трудимо да вест о Христу поделимо са другима, на кога треба да се прво усмеримо?
4. Какав пример нам је оставио Христос у свакодневном животу и како ми можемо да га следимо?
5. Како моје лично признавање Христа може бити још делотворније сведочанство?

Дар прве субоће за васићини одсек Централне Америчке Уније

Ми верујемо да је наш најувишењи задатак на земљи формирање карактера по божанској облију. Изградња карактера је дело целог живота, и његов развој наставиће се кроз сву вечношћ. Карактер изграђен по божанској лику је једина драгоценост коју можемо понети са овог света у свет који долази.

Ово треба да буде циљ сваког истинског хришћанина. Дело цркве у развоју карактера јесте "васпитати, васпитати, васпитати".

Централна Америчка Унија препознала је васпитање наше деце и младих као један од њених најважнијих задатака. Нажалост, многа наша деца и млади који тренутно немају прилику да похађају школе наше Заједнице напуштају цркву и одлазе у свет. Свесни ове стварности, наша браћа и сестре чине велике напоре у оснивању основних и средњих школа како би помогли нашој деци и младима да приме целовито образовање које је у складу са божанској сврхом хришћанског васпитања. Ови васпитни програми послужили су на корист многим породицама, и још многи на овај начин долазе до Исусових ногу.

Нажалост, наша средства нису довољна да би се наставило ово узвишене дело. Међутим, ми се ослањамо на Господња обећања да ће Он обезбедити потребна средства за наставак овог важног дела које смо предузели са пуно ентузијазма, имајући на уму да су "дело васпитања и дело искуплења једно".

Драга браћо, сестре и пријатељи широм света; у име свих верника Централне Америчке Уније, апелујемо на свакога од вас да ваши дарови и прилози прве суботе буду великодушни, и да истовремено буду и велики благослов у васпитању наше деце и омладине у Централној Америци. Молимо вас да дајете великодушно, и молимо се да вам Бог то врати двоструком мером благослова.

Васићини одсек Централне Америчке Уније

Дођирање до душа

"А у другу субоћу сабра се гођово сав град да чују речи Божје." – Дела 13:44.

"Кротак дух, племенито и пријатно понашање може спаси залутале и покрити мноштво греха." – Здравље и срећа, 166.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: VII Сведочанство, 25-41.
VI Сведочанство, 31-57.

Недеља

27. новембар

1. ПОРУКА ЗА ДАНАШЊЕ ВРЕМЕ

- a. Које је дело за наше време проречено у Исајиј 56? Стихови 1, 2.

"У Исајином пророчанству наговештена је обнова суботе коју треба извршити у последње време: (Исаја 56:1, 2, 6, 7).

- b. На који начин можемо најбоље сведочити онима који живе у великим градовима? Лука 14:23.

"Наш је задатак да целом свету – сваком племену и раси, сваком језику и народу – објавимо спасоносне истине које садржи порука трећег анђела. Међутим, није лако сазнати како да допремо до оних који живе у великим и многолојдним центрима цивилизације. Приступ у цркве и Богомоље није нам дозвољен. Изнајмљивање великих сала у градовима изузетно је скupo; а у већини случајева и у најбоље сале мало ко хоће да дође на верски скуп. Они који нас не познају најчешће говоре против нас, људи не разумеју разлоге наше вере и сматрају нас фанатицима који незналачки уместо недеље светкују суботу. У нашем досадашњем раду збуњивало нас је како да пре-бродимо баријере световности и предрасуда, и да својим слушаоцима изложимо драгоцену истину која је за њих толико значајна. Господ нас је поучио да су састанци под шатором најпогоднији за ширење нашег дела." – VI Сведочанство, 31, 32.

2. ДОПИРАЊЕ ДО ОНИХ ВАН НАШИХ КРУГОВА

- a. Шта је показано Исаји у вези са Божјим планом за драгоцене, искрене душе изван Христовог окриља? Исаја 56:3-5; Како се ово могло видети у проповедању апостола? Дела 13:44.
-

"Јевреји су све више и више сматрали себе по божанском праву супериорнијим од свих других народа на земљи; међутим, нису се пажљиво трудили да одрже свој посебни и свети карактер кроз послушност свим Божјим заповестима. Сада пророк објављује да ће странац који буде волео и поштовао Бога, уживати у преимућствима која су припадала искључиво изабраном народу. До тада су обрезање и строга послушност церемонијалном закону били услови за прихватање незнабожаца у израиљски скуп; али Јеванђељем су ове разлике имале да буду укинуте." – *The Signs of the Times, February 28, 1884.*

- b. Којим себичним људским тежњама треба да се одупремо и ми и наше породице? Агеј 1:4.
-

"Бринеш се и мислиш само за своју породицу и рођаке, и никада ти није пала на памет мисао да изађеш из овог уског круга и да будеш активан и ван њега. Ти обожаваш своју породицу и затвараш се у њу. Бринеш се само о томе да спасеш себе и своје. Мораши се ослободити тог себичног духа ако желиш да растеш у Господу и напредујеш у духовном погледу. Заједница ће напредовати тек онда ако прими све оне душе које могу да се спасу." – *II Свед., 77.*

- c. Како можемо избећи замке груписања људи на истом месту? Лука 9:6.

"Како је много потпуно запостављених градова и насеља! Груписањем у једном месту наш народ шкоди самоме себи. Ако су саднице у расаднику сувише густо постављене једна до друге, не могу се правилно развијати. Расадите саднице из свог претрпаног расадника. Бог се не слави тиме што ће се све предности груписати на једном месту. Направите места, расадите своје саднице на више места, тако да једна садница неће зависити од друге за потпору. Дајте им простора да се развијају. То Господ захтева од вас." – *VIII Сведочанство, 147.*

3. ВЕЗА СА НАШИМ УКУСИМА И НАВИКАМА

- a. Које дивно обећање је дато новим верницима? Исаја 56:6, 7. Како ми треба да узмемо учешћа у ширењу истине?

"Сваку цркву треба да контролише сила Светог Духа, и сада је време да се молимо за то. Међутим, у свему што Бог чини за човека, Он тражи да човек сарађује с њим. У том циљу Господ од припадника своје Заједнице тражи усрдију побожност, дубље осећање дужности и јасније схватање обавеза према свом Творцу. Он их позива да буду чист, свет и делотворан народ. Хришћанско помагање ближњима представља једно од средстава којима се ово постиже, јер Свети Дух комуницира са онима који су у Божјој служби..

"Улажите редовне организоване напоре да чланове Заједнице покренете из духовног мртвила у којем се већ годинама налазе. У све наше скупштине шаљите раднике који живе по начелима здравствене реформе, који увиђају потребу самоодрицања у погледу апетита, јер у супротном случају они постају замка за Заједницу. Тада ћете видети како у наше скупштине улази дах живота." – VI Сведочанство, 266, 267.

- b. Од које духовно заразне болести су фарисеји оболели и како ми то можемо избећи? Матеј 23:1-3; 7:24-29. Како наше здравствене навике утичу на наше хришћанско сведочење? Исаја 56:10-12; I Коринћанима 9:26, 27.

"Господ није задовољан отпаднички заузетим ставом свог народа у погледу здравствене реформе. Ако се не пробуде и не обрате пажњу на светлост здравствене реформе, ускоро ће пропустити да увиде важност других делова вести." – Spalding Magan Collection, 418.

"Да би примили очекивану снагу, припадници Заједнице треба да живе према истини коју им је Бог дао. Ако занемаре светлост која им је упућена у погледу овог предмета, мораће да жању неизбежне последице тога – изопаченост и у духовном и у телесном погледу. А негативан утицај старијих чланова Заједнице деловаће као квасац на ново придошли вернике. Многе душе Господ не приводи истини због чланова Заједнице који никад нису били обраћени и због оних који су били обраћени, али су поново пали у ранију грешку и отпали се. Какав утицај би ови непосвећени чланови имали на новообраћене душе? Не чине ли они на тај начин неделотворном Богом дану поруку коју Његов народ треба да објављује?" – VI Сведочанство, 370, 371.

4. БРИГА И НЕЖНОСТ ПРЕМА ОДБАЧЕНИМА

a. Опиши Божју нарочиту бригу за људе којима је она највише потребна. Исаја 56:8.

"Свако ко истински и искрено воли Бога волеће и душе за које је Христос умро. Ако желимо да чинимо добро људима, наш успех са њима биће сразмеран њиховом уверењу да их ми ценимо и да имамо поверења у њих. Поштовање указано људској души која се бори јесте сигурно средство за обнављање изгубљеног самопоштовања кроз Исуса Христа. Наше охрабрујуће идеје шта та душа може постати, представљају за њу такву помоћ да ми то једноставно не можемо схватити. Нама је сваког часа потребна изобилна благодат Божја; тада ћемо имати богато, практично искуство, јер је Бог љубав. Онај који пребива у љубави, пребива у Богу. Пружите љубав онима којима је љубав најпотребнија. Најнесрећнијима, онима који имају неизгодну нарав, потребни су наша љубав, наша нежност и саосећање. Онима који искушавају наше стрпљење највише је потребна наша љубав. Ми само једанпут пролазимо овом земљом; свако добро које можемо да учинимо, треба да чинимо најусрдније, неуморно, са истим духом за који је речено да је Христос имао док је обављао своју мисију. Он неће имати неуспеха нити ће бити обесхрабрен. Груба, тврдоглава, мрзовољна нарав је она којој је помоћ најпотребнија. Како се таквима може помоћи? Само показујући исту љубав у опходењу према њима коју је Христос открио палом човеку. Можда ћете рећи: понашајте се према њима онако како заслужују. Шта би било да се Христос према нама тако опходио? Према Њему, који то није заслужио, поступало се онако како ми заслужујемо. Ипак, према нама се Христос опходи са милошћу и љубављу коју ми нисмо заслужили, већ Он. Понашајте се према неким људима онако како мислите да они својим карактером у потпуности заслужују, и тиме ћете их лишити последњег трачка наде, покварити свој утицај и упропастити душу. Хоће ли се то исплатити? Не, ја кажем не, стотину пута не. Вежите ове душе којима је потребна сва помоћ коју можете да им пружите за срце пуно љубави, саосећања и сажаљења, из ког се излива љубав попут Христове, и тиме ћете спасити душу и покрити мноштво греха." – *Fundamentals of Christian Education*, 281, 282.

b. Како можемо радити за одбачене који се налазе у нашој средини? Јаков 5:19, 20.

"Има много оних који греше и осећају своју срамоту и безумље. Они гледају на своје грешке и заблуде док скоро не падну у очајање. Овакве душе не треба да запостављамо. Када неко мора да плива узводно, сва снага струје вуче га назад. Тада испружите вашу руку к њему као што је Старији Брат пружио руку Петру који је тонуо. Обратите му се речима наде." – *In Heavenly Places*, 295.

5. СЛЕДИМО УЧИТЕЉЕВ ПРИМЕР

- а. Како Христови следбеници могу одејајивати и подражавати Христову службу пуну саосећања према душама огрезлим у греху? Исаја 61:1-3.

"Христова мисија била је да исцели болесне, да охрабри безнадежне, да завије рањене у срцу. Ово дело обнове треба обавити међу невољним и напађеним људским душама. Бог од вас не тражи само добочинство, већ и ведрину лица, речи наде, стисак руке. Олакшајте муке некима од унесрећене Божје деце. Неки су болесни, и остали су без наде. Вратите им сунчеву светлост. Има душа које су изгубиле храброст; разговарајте са њима, молите се за њих. Има и оних којима је потребан хлеб живота. Читајте им Божју Реч. Постоје болести душе које ниједан мелем не може да ублажи, нити један лек да исцели. Молите се за те душе, и доведите их Исусу Христу. У сваком вашем подухвату, Христос ће бити присутан и деловаће на срца људи." – *A Call to Medical Evangelism and Health Education*, 23.

"Да бисмо ишли Христовим стопама није неопходно ићи у Назарет, Капернаум, или Витанију. Његове стопе можемо наћи покрај болесничке постеле, у колибама сиромашних, у пренатрпаним уличицама великих градова, и на сваком месту где има људских бића и где је људском срцу потребна утеша.

"Наша је дужност да гладне на хранимо, да одевамо голе, да пружимо утешу болесним и ожалошћенима, да служимо очајнима и уливамо поузданање у срца безнадежних.

"Љубав Христова, испољена у несебичној служби, биће далеко делотворнија да поправи злочинца него мач или суд. И ове су мере неопходне да преступницима закона задају страх, али један љубазан мисионар може учинити много више. И срце које се прекорима само још више удаљи и отврдне, Христова љубав може да растопи." – *Здравље и срећа*, 105, 106.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Која је била првобитна сврха организовања састанака у природи, и зашто?
2. Зашто би требало да покажемо интересовање за душе чије породице нису у вери?
3. Како су наше личне здравствене навике повезане са нашим успехом у мисионском раду?
4. Шта се дешава ако се према људима опходимо онако како они заслужују? Како се Исус према нама опходи?
5. Где можете наћи прилике за лично сведочење, као што би то чинио Исус?

Исѣрајни мисионари

"Ој жедни који сиће год, ходишће на воду, и који немаши новаца, ходишће, кућујши једишће; ходишће, кућујши без новаца и без ћлашиће вино и млеко." – Исаја 55:1.

"Ускоро ће наћи невоље на цели свет. Стога сваки појединац мора свим срцем тежити да упозна Бога. Не смемо губити време. Усрдно и ревносно морамо објавити вест: (Ис. 55:1; 56:1, 2). – IX Сведочансћиво, 235.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

V Сведочансћиво, 385-389;

VI Сведочансћиво, 14-29.

□ Недеља

4. децембар

1. ИСТРАЈНОСТ У ТЕШКОЋАМА

- a. Коју вест треба пренети свим људима у данашње време, без обзира на искушавајуће околности које нас могу снаћи? Исаја 55:1,2. Зашто Бог дозвољава да искушења снађу Његову цркву?

"Гласници које је Бог слао били су у свим временима изложени погрдама и прогонима због истине. Међутим, било куда народ Божји морао отићи, чак и ако буде прогнан на пусте отоке као љубљени ученик Јован, Христос ће знати где је он, подржаће га, благословити и испунити миром и радошћу.

"Љубав Божја према Његовој Заједници је неизмерна. Он се никада не престаје бринути о своме наслеђу. Он не дозвољава да Заједници снађе било каква невола осим оне која је нужна за њено очишћење, за њено садашње и будуће вечно добро. Он ће очистити своју Заједницу исто онако као што је очистио храм на почетку и на крају своје мисије на земљи. Сва кушања и невоље које Он пушта на Заједницу имају циљ да Његов народ стекне још дубљу побожност и још више снаге да вест о победи крста пронесе кроз све делове света. Он је свакоме одредио задатак. Дело се мора стално ширити и непрекидно напредовати. Оно се мора преносити из једног града у други, из једне земље у другу, од једног народа до другог, напредовати све даље и даље, хватати све више корен и добијати све више у снази." – IX Сведочансћиво, 235.

2. УСТАНИ, СВЕТЛИ СЕ!

- a. Каква светлост треба да светли у срцима свих који чују вест Јеванђеља? II Коринћанима 4:6. Кроз кога ће сијати и кога ће обасјавати овај светлост данас? Исаја 9:2; Филибљанима 2:15.**
-

"Христос је дошао на наш свет да открије Оца усред густе таме заблуда и празноверја које је тада владало. Његови ученици треба да Га представе у свом свакодневном животу и тада ће право видело са неба својим топлим и животворним зрацима обасјати овај свет. Само тако ће открыти свету карактер који се потпуно разликује од карактера оних који нису реч Божју учинили својим вођом и мерилом. Познање Божје мора да се сачува усред мрака који покрива свет и густе таме која обавија све народе. Вековима су они, који су изјављивали да верују у Њега и Његову реч, погрешно приказивали чист и свет Христов карактер." – *Сведочанство за пророведнике*, 152.

- b. Колико ће далеко допрети знање о Христу и о Његовој слави? Исаја 49:6.**
-

- c. Како ће Божја слава бити откријена у овим последњим данима? Исаја 60:1, 2; Матеј 5:16.**

"Мрак који покрива овај свет је мрак погрешне представе о Богу. Људи су изгубили сваки појам о Његовом карактеру. Он је погрешно схваћен и погрешно тумачен. У ово време треба да се објави једна порука упућена од самог Бога, порука која је спасносна у својој сили и која својим утицајем треба да просветљује људе. Људе треба упознati са Божјим карактером. У тами овог света треба да заблисташ светлост Његове славе, светлост Његове доброте, милосрђа и истине." – *Хриштова очиједне йоуке*, 379.

"Обични чланови наших скупштина могу извршити једно дело које је, до сада једва отпочело... Ако се негде пружа прилика за пристојан живот, нека тамо иду породице које су добро утврђене у вери, и то једна или две породице у једно место, и нека тамо раде као мисионари... Могу растурати наше публикације, одржавати састанке у својим домовима, упознавати се са својим суседима и позивати их да долазе на те састанке. Тако ће њихова светлост сијати у добрим делима." – VIII *Сведочанство*, 262.

3. ИСПУЊАВАЊЕ ЗЕМЉЕ СЛАВОМ!

- a. **Како Бог описује последњи велики мисионарски подухват? Откривење 18:1-4. Зашто ово дело не може бити извршено по-средством заступника?**

"Бог је слao поруку за поруком како би подстакао наш народ да нешто уради, и да то уради сада. Али на позив, 'Кога ћу послати?' мало се њих одавало речима, 'Ево мене, пошли мене' (Исаја 6:8)." – *IX Сведочанство*, 46.

"Многи који исповедају религију не улажу никакве личне напоре у делу за Христа. Они су задовољни што други раде за њих оно што би заправо требало да буде њихов посао, и тиме што својим слабим утицајем доприносе делу радника, осећају да раде нешто добро посредством заступника. Такви људи немају ону веру која ради кроз љубав, и чисти душу. Они немају истинску религију која прожима њихову свакодневицу и управља сваком активношћу у њиховом животу. Жива вера у Христа испољава се кроз добра дела у нашој породици и суседству, кроз бријкљиву и практичну пажњу према сиромашним, посећивање и пружање утеше удовицама и сирочићима у њиховим невољама, држање неопогађеним од света, и кроз употребу наших средстава и утицаја за напредак дела Божјег. То не смemo чинити мрзовољно или гунђајући, већ драговољно и радосно, као што је Исус све дао за нас." – *The Signs of the Times*, August 22, 1878.

- b. **Који су неки од начина на које можемо бити сарадници са Богом у овом делу? I Коринћанима 3:9, 10.**

"Потреба за усрдним и самопожртвованим напорима у делу Христовом данас је већа него икада, јер су часови времена милости и проверавања на измаку... Браћо и сестре, хоћете ли да се одавате овом позиву, говорећи: 'Учинићемо све што је у нашој моћи, шаљући вам и мисионаре и новац. Одрећи ћемо се украсавања својих кућа, разметљивог кићења своје личне спољашњости и попуштања прохтевима апетита. Средства која су нам поверила даћемо на дело Божје, и сами ћемо се безрезервно посветити раду за Бога...'

"Својим прилозима могу да потпомогну слање часописа и књига онима до којих светлост истине још није допрла; могу финансијски да помогну школовање студената који се оспособљавају за мисионарски позив. Уложите на тај начин у небеску банку сваки динар који можете да уштедите." – *V Сведочанство*, 732, 733.

4. ПРОСВЕТЉАВАЊЕ НАРОДА

- a. Који охрабрујући позив милости треба да упутимо свим народима, и како то треба да урадимо? Исаја 55:3-5.

"Позивам Божји народ да престану да критикују један другога, и да се посвете објављивању истине за ово време... Сада треба да се поклонимо пред Богом у истинској понизности душе; јер се дан мрачних облака и густе tame брзо приближава.

"Пред нама је последња велика борба; међутим, помоћ ће бити послата свима који љубе Бога и поштују Његов закон, и земља, цела земља, биће обасјана славом Божјом." – *The Review and Herald, April 19, 1906.*

"Овај посао дат је свима онима којима је представљен распети Христос. Крштењем Светим Духом и посредовањем свога Учитеља Божји народ, треба да ради оно што је Христос радио. Они треба да одсликавају Божју благонаклоност према овом свету. Као учесници у божанској природи, они, вером у Христа не треба само да спасавају своје душе, Христос за њих каже: ви сте сарадници Божји. Као својим сведоцима, Он је свакоме доделио његов посао. Као Његови представници, они треба да носе свету вест позивања и милости.

"Христос је својим ученицима наложио да уздижу Искупитеља света. Они треба да имају осећај дужности да способности које су им повериле посвете задобијању душа за јеванђеле Онога који је принео потпуну жртву за просветљавање и обновљење света." – *The Review and Herald, March 22, 1898.*

- b. Шта треба да имају на уму они који теже да поделе са другима светлост садашње истине директно из Божје Речи? Исаја 55:9-11.

"План одржавања часова читања и проучавања Библије је идеја небеског порекла. Постоје многи мушкарци и жене који се могу укључити у ову грану мисионског рада. Овим путем могу се оспособљавати радници који ће постати моћни Божји људи. Овим путем Реч Божја пренета је хиљадама; радници су остварили лични контакт са људима свих раса и језика. Библија је допрала у домове, и њене свете истине откривене су савести. Од људи се тражи да читају, испитују и расуђују сами за себе, и на њима треба да почива одговорност за прихватавање или одбацивање божанског просветљења. Бог неће дозволити да ово нарочито дело за Њега остане без награде. Он ће крунисати успехом сваки понизан напор учињен у Његово име." – *Christian Service, 141.*

5. УЗДИЗАЊЕ БОЖАНСКОГ СТАНДАРДА

- a. Када нас непријатељ обасне искушењима да одустанемо од напора да допремо до душа, шта ће Бог учинити за нас? **Исаја 59:19.**
- b. Какав став ће нас оспособити да корачамо напред упркос тешким околностима? **Исаја 50:7.**

"У младости сам одлучила да ће, ако дозволим да околности управљају мноме, мој живот бити неуспешан. Ја сам чинила све што сам сматрала својом дужношћу да чиним, чак и ако околности нису ишле мени у прилог. Мој отац би често говорио: 'Елен, ако би твоја дужност била да идеши у одређено место, то би ти било откријено толико јасно да око тога не би имала никакве сумње. С обзиром на твоју младост и слабост, Господ ће ти дати јасне доказе о твојим дужностима; Он ће ти дати и снагу да то можеш урадити без тешкоћа.' 'Али', одговорила сам ја, 'оче, ако тешкоће дођу, ја морам имати већу одлучност да се суочим са њима, и чинећи то ја ћу задобити вредно искуство које ће ми помоћи да мудро искористим способности које су ми поверене.'

"Овде се налази дело поверено свакоме од нас. Никад раније нисам увидела значај и вредност душа тако као што га увиђам сада. Како можемо схватити важност дела спасења? У поређењу са вредношћу душе, све остало постаје беззначајно. Овај свет и његове драгоцености, овај живот и његова срећа, од незнатне су важности, када их упоредимо са радошћу само једне душе спасене за вечност. Све док не будемо имали бистру и јасну представу о томе шта ће та душа уживати када буде спасена у царству славе; све док не будемо потпуно схватили вредност тог живота који се пореди са Божјим животом; све док не будемо потпуно разумели блага те награде која је припремљена за оне који задобију победу – нећемо познавати немерљиву вредност душе." – *The Review and Herald, March 25, 1880.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како ми у нашем данашњем мисионарском раду можемо бити истрајни?
2. Како лаици могу учинити огроман посао у ширењу истине?
3. Како можемо уважити македонски позив?
4. Како истинска религија делује у животу?
5. Када ће нам свет и његове драгоцености постати беззначајни?

Коначна ђобеда

"И ајосћоли с великим силом сведочаху за вакрсење Господија Иисуса Христу; и благодаћи велика беше на свима њима." – Дела 4:33.

"Његов Дух и Његова милост и данас су намењени свима који се позивају на Његова обећања." – VIII Сведочанство, 20.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

Дела ајосћола, 35-41.

Христове очигледоуке, 379-383.

Недеља

11. децембар

1. СВЕДОЧЕЊЕ ПРОТКАНО СИЛОМ

- a. Опиши искуство ране цркве након изливања Светог Духа на дан Педесетнице. Дела 2:16, 17; 4:33.

"(У време првих апостола) стотине су објављивале вест: 'Приближи се царство Божје'. Они се нису дали одвратити ни уплашити претњама. Кроз њих је говорио Господ и где год су одлазили, лечили су болесне и проповедали Јеванђеље сиромашнима.

"Тако сило Господ може деловати кад се људи потчине власти Његовог Духа." – VIII Сведочанство, 20.

- b. Које пророчанство ће бити још потпуније испуњено у последњим данима? Исаја 60:3-5.

"Када се Божји народ потпуно одвоји од зла како би Он могао да их обилато обасја небеском светлошћу која ће кроз њих сијати свету, тада ће се потпуније него икад испунити пророчанство из Исаје 60:3-5." – In Heavenly Places, 313.

"Нека хришћани одбаце све размирице и предају се Богу у циљу спасавања изгубљених. Нека се у вери моле за обећани благослов и он ће доћи. Изливање Духа у данима апостола било је 'рани дажд', и резултат је био величанствен. Али ће 'позни дажд' бити још обилнији." – VIII Сведочанство, 22.

2. ВРЕМЕНА ОДМАРАЊА

- a. Које охрабрујуће обећање о оживљавању и освежавању нам даје Осија кроз слике раног и позног даждва? Осија 6:1-3.
-
- b. Под којим условима су обећана "времена одмарања" - изливање Светог Духа у потпуности у сили позног даждва? Дела 3:19-21.

"Велико дело Јеванђеља завршиће се испољавањем силе Божје не мање од оне која је пратила његов почетак. Пророчанства која су се испунила у раном даждву на почетку Јеванђеља, поново ће се испунити у позном даждву, при његовом свршетку. То је 'време одмарања' које је апостол Петар унапред најавио (Дјела 3:19, 20)." – Велика борба, 611, 612.

"У онима који ће примити печат Бога живога и у време невоље бити заштићени мора се потпуно огледати Исусов лик.

"Видела сам да многи занемарују толико потребну припрему очекујући да ће их 'освежење' или 'позни дажд' оспособити да опстану на дан Господњи и да живе у Његовој присутности. О, колико њих сам видела у време невоље без Божје заштите! Они су занемарили неопходну припрему, стога нису могли да приме 'освежење' које сви морају примити да би могли живети у присутности Светога Бога." – Рани стисци, 71.

- c. Да бисмо добили силу Светог Духа без мере, какво дело мора бити учињено за нас и кроз нас? Исаја 43:25; 44:22.

"Ми се можемо позвати на блажена обећања: 'Расуђу као облак преступе твоје, и грехе твоје као маглу' (Исаја 44:22). 'Опраштају ти се греси многи' (Лука 7:47). О, како је драгоценна, како освежавајућа светлост Божје љубави! Грешник може да посматра свој живот умрљан грехом, и да каже: 'Ко ће осудити? Христос Исус који умрије?' 'Где се умножи грех онде се још већма умножи благодат' (Римљанима 8:34; 5:20). Христос, Обновитељ, усађује нова начела живота у душу, и та биљка расте и доноси род. Благодат Христова нас чисти док нам даје опроштај, и чини људе подесним за светост неба. Ми треба да растемо у благодати и познању нашег Господа Исуса Христа док не узрастемо до пуне мере раста људи и жена у Христу." – The Review and Herald, July 14, 1891.

3. ХАЉИНЕ СПАСЕЊА

- a. Иако се можемо осећати недостојним, какву сигурност имамо да ће нас Господ прихватити када дођемо к Њему у показању? Исаја 61:10.**
-

"Не слушај дошаптавање непријатеља који те наговара да не приђеш Христу све док се не поправиш, док не будеш потпуно добар да дођеш Богу. Ако на то будеш чекао, нећеш никада доћи. Кад сотона указује на твоје прљаве хаљине, понови Христово обећање: 'Који долази к мени, нећу га истјерати напоље' (Јован 6:37)..."

"У дивном параболичном пророчанству, Захарије, Исус син Јоседеков, као првосвештеник стоји пред анђелом Господњим у прљавим хаљинама, представљајући грешника. А Господ наређује 'онима који стајају пред њим': 'Скините с њега те прљаве хаљине. И рече му: види узех с тебе безакоње твоје, и обукох ти нове хаљине... И метнуше му чисту капу на главу и обукоше му главу' (Захарија 3:4, 5). Тако ће те Господ обући у 'хаљине спасења' и огрнути 'плаштом правде' (Исаја 61:10)." – *Христијове очиједне поуке, 205, 206.*

- b. Шта ће се ускоро дрогодити у сили Светог Духа у "позном дажду"? Исаја 61:11; Јоило 2:23, 28-31.**
-

"Не смемо чекати само на позни дажд. Он ће се спустити на све оне који препознају и цене росу и пљускове милости који већ падају на нас. Кад ми сакупљамо сваки зрачак светлости, кад ценимо зраке милости Онога који нас воли и жели да имамо поверење у Њега, онда ће Он свако своје обећање сигурно испунити..."

"Време пробе је управо пред нама, јер је гласни поклич трећег анђела већ отпочео откривањем правде Христа Исуса, Искупитеља који опрашта грехе. То је почетак светлости оног анђела од чије славе треба да се засветли читава земља." – *Коменијари библијских текстова, 939.*

"За луде се мора извршити одређено дело, или многи неће бити спремни да приме светлост анђела посланог са неба да обасја целу земљу својом славом. Немојте мислити да ћете се наћи као судови за част у време познога дажда, да примите славу Божју, ако своје душе уздижете у таштини, ако говорите изопачене ствари, ако у тајности гајите корене горчине." – *Manuscript Releases 1, 175.*

4. ПРИПРЕМА ЗА ДАЖД

- a. Како морамо припремити своја срца да бисмо учествовали у позном дажду? Јоило 2:12-14; Осија 10:12.**

"Припаднике свог народа Бог води корак по корак. Он их доводи у различите положаје и околности да би се показало шта им је у срцу. Такву проверу и кушање неки успешно издрже у једном погледу, али падају у другом... Појединци радо прихватају одређене захтеве из Божје Речи, али када их Бог стави на пробу у нечем другом, они уступкују и повлаче се натраг, јер то непосредно погађа неког њиховог омиљеног идола. Ту им се пружа прилика да увиде шта то у њиховом срцу затвара врата Исусу. Они нешто друго цене више него истину, и нису спремни да приме Христа у своје срце. Појединци се дugo кушају и проверавају да би се видело хоће ли жртвовати своје идоле и послушати савет Истинитог Сведока. За оне који неће да се послушношћу према истини очисте од греха и да победе своју себичност, охолост и зле страсти, анђели Божји имају налог: 'Они су неразвојно срасли са својим идолима, оставите их', и они ће наставити свој задатак, препуштајући такве – заједно са њиховим грешним и несавладаним склоностима – контроли злих анђела. Они који из сваког проверавања изађу као победници у свему, без обзира на цену, значи да су послушали савет Истинитог Сведока, те ће примити позни дажд и захваљујући томе биће спремни за вазнешење." – *I Сведочанство*, 187.

- b. Осим дубоког преиспитивања срца и истинског покајања, које још дужности имамо у погледу позног дажда? Матеј 5:6; Захарија 10:1.**

"Зашто нисмо гладни и жедни дарова Духа, кад преко Њега примијамо силу? Зашто не говоримо о њима, не молимо се за њих, не проповедамо о њима?" – *VIII Сведочанство*, 23.

"Само ће они који живе у складу са светлошћу коју имају, примијити још већу светлост. Уколико не будемо свакодневно напредовали показујући личним примером активне хришћанске врлине, нећемо бити у стању да препознајмо испољавање Светог Духа у време позног дажда." - *The Faith I Live By*, 333.

"Када се као народ свим срцем и у потпуности посветимо служби Христовој, Бог ће ту чињеницу признати изливашем свог Духа без мере; али то неће бити док већина чланова не буде сарађивала са Богом." – *The Review and Herald*, July 21, 1896.

5. НАСТОЈАЊЕ ДА СЕ ЗАДОБИЈЕ БОЖЛИ ПЕЧАТ ОДОБРАВАЊА

- a. На шта сваки истински следбеник Христа треба да буде интензивно усредређен, и зашто је ово толико неопходно? Откривење 3:5; 7:1-4, 13, 14; II Коринћанима 7:1.

"Печат живога Бога биће стављен на оне који су по свом карактеру слични Христу." – *The Review and Herald, May 21, 1895.*

"Када постанемо деца Божја, наша имена бивају записана у Јагњетовој књизи живота, и тамо остају до истражног суда. Тада ће бити прозвано име сваког појединца, и његов запис испитаће Онај који објављује 'Знам твоја дела'. Ако се у том дану покаже да се нисмо потпуно покајали од свих наших злих дела, наша имена ће бити избрисана из књиге живота, и наши греси ће сведочити против нас. Ако онај који исповеда веру постане самопоуздан, ако у речи или делу прекрши најмањи пропис Божјег закона, он погрешно представља Исуса, и на суду ће чути страшне речи: 'Избришите његово име из књиге живота; он чини безаконје.' Али Отац испољава сакалење према души која се не ослања на себе, која се боји Бога, иако је можда муче сумње и искушења. Исус се залаже за њега и признаје његово име пред Оцем и пред светим анђелима." – *The Signs of the Times, August 6, 1885.*

"Али они који очекују да виде чудесну промену у свом карактеру без одлучног напора са своје стране да надвладају грех, биће разочарани. Док гледамо на Исуса немамо разлога за страх, немамо разлога за сумњу да је Он у стању да спасе свакога ко дође к Нему; али увек се можемо бојати да наша стара природа поново не задобије превласт, да се непријатељ не досети неке замке помоћу које би нас поново учинио својим заробљеницима... Као што власак прима отисак печата, тако душа треба да поприми слику Божјег Духа и сачува Христов лик." – *Одабране Ђоруке I, 336.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Какве резултате можемо очекивати да видимо у сили позног даждва?
2. Ко ће једино примити печат живога Бога?
3. Шта нас спречава да примимо позни дажд?
4. Шта треба да победимо да бисмо примили позни дажд?
5. Чега треба да се плашимо по питању победе над грехом?

Последњи дани јланеше земље

"Него ће њо јправди судићи сиромасима и њо јправици карашима крошке у земљи, и удариће земљу јруштом усна својих, и духом усана својих убиће безбожника." – Исаја 11:4.

"Ми живимо у сувише важном периоду светске историје да бисмо били безбрежни и немарни." – Sons and Daughters of God, 118.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 603-614, 622-626, 635-644.*

□ Недеља

18. децембар

1. ЧУДЕСНО БУЂЕЊЕ

а. Зашто ће позни дажд бити толико радостан догађај? Осија 6:1-3.

"Божје слуге, лица озарена небеским посвећењем, журиће од места до места да објаве поруку неба. Хиљаде гласова, широм земље, објављиваће опомену. Чиниће се чуда, болесни ће бити исцељивани, а знаци и чудеса пратиће вернике. И сотона ће чинити лажна чудеса, учиниће чак 'да и огањ силази с неба на земљу пред људима' (Откр. 13,13). На овај начин ће становници земље бити наведени да се коначно определе.

"Порука ће освајати срца не толико доказивањем колико дубоким осведочењем Божјега Духа. Докази су већ били изнесени. Семе је посејано, а сада ће никнути и донети род. Публикације које су разносиле мисионарски радници извршиле су свој утицај, али су многи на које је истина изложена у тим списима оставила дубок утисак били спречени да је потпуно разумеју или послушају. Сада зраци светlostи свуда продиру, истина се види у свој својој јасноћи, а искрена Божја деца раскидају везе које су их до сада задржавале. Породичне и црквене везе не могу више да их задрже. Истина им је драгоценоста од свега другог. Упркос силама удруженим против истине, знатан је број оних који ће stati на страну Господњу." – Велика борба, 612.

2. ВЕЛИКА БОРБА ОТКРИВЕНА

- a. Која ће бити још једна од последица успешног проповедања јеванђеља у сили позног даждва? Проповедник 11:1, 2; II Коринћанима 2:14-17.**

"Света ревност ће људе вере и молитве просто натерати да проповедају речи које ће сам Бог ставити у њихова уста. Греси Вавилона биће разоткривени. Страшне последице принудног наметања црквених обичаја посредством грађанске власти, надирање спиритизма, прикривен или брз, развој папске власти – све ће то бити разоткривено. Ове свечане опомене ће покренути народ. Хиљаде и хиљаде слушаће речи какве још никада нису чули. Као запањени слушаће сведочанство да је Вавилон црква пала због својих заблуда и греха и због тога што је одбацила истину послату са неба. Када се народ жељан да сазна истину обрати својим пређашњим учитељима са питањем: Зар је то заиста тако? проповедници ће износити приче, говорећи им 'миле ствари' да би стишли њихова страховања и умирили њихову пробуђену савест. Међутим, пошто ће многи одбити да се задовоље само ауторитетом человека тражећи оно јасно 'Овако говори Господ', популарни проповедници ће слично фарисејима у старо доба пуни гњева што је њихов ауторитет доведен у питање, изјављивати да је порука од сотоне и подстицаће греху наклоњене масе да руже и прогоне оне који је објављују.

"Чим се борба проширује на нова подручја и пажња народа обраћа на погажени Божји закон, ни сотона не мирује. Сила која прати објављивање поруке само ће још више разбеснети оне који јој се противе. Проповедници ће улагати готово натчовечанске напоре да светлост не допре до њиховог стада. Свим средствима која им стоје на располагању настојаће да спрече свако расправљање о овим тако битним питањима. Црква ће позвати у помоћ снажну руку грађанске власти, и у томе ће паписти и протестанти бити јединствени. Кад покрет за обавезно светковање недеље буде још смелији и одлучнији, онда ће и закон бити позван у помоћ против оних који држе Божје заповести. Претиће им новчаним казнама и затвором, а некима ће понудити висока звања и положаје као и друге награде и повластице како би их навели да се одрекну своје вере. Али њихов непоколебљив одговор биће: 'Докажите нам Божјом Речју да смо у заблуди' – исто оно што је и Лутер тражио кад се нашао у сличним околностима. Они који буду извођени пред судове браниће истину снажно и убедљиво, и неки од њих који их буду саслушавали биће наведени да прихвате све Божје заповести. На овај начин ће светлост доћи до хиљада оних који иначе никада не би дознали нешто о овим истинама." – Велика борба, 606, 607.

3. ЗАШТИТА САМО ОД БОГА

- a. Када се црква и држава удруже у пркосној побуни против Божјег моралног закона - Десет заповести, шта ће задесити верни остатак који ће тежити да се придржава Његових светих начела? II Тимотију 3:12; Откривење 13:11-17.

"Пошто је субота у целом хришћанству постала нарочити предмет спора и пошто су се и црквене и световне власти удружиле да силом наметну светковање недеље, упорно одбијање незнатне мањине верних да се покоре овом масовном захтеву, учиниће их предметом свеопштег гнушања. Истицаће се тврђања да ту незнатну мањину која се супротставља опште прихваћеној институцији цркве и закону државе не треба трпети; да је боље да они сами испаштају него да се читаве нације препусте забуни, и безакоњу... Овакво образложење изгледаће убедљиво; и коначно ће против оних који по четвртој заповести светкују суботу бити издан декрет којим се они проглашују кривцима заслужним најтеже казне а масама даје слобода да их после одређеног времена побију. Римокатолицизам у такозваном Старом свету и отпали протестантизам у Новом, поступаће слично против оних који поштују све божанске прописе.

"Тада ће народ Божји бити изложен оним патњама и душевној тескоби које пророк описује као време муке Јаковљеве." – Велика борба, 615. 616.

- b. У време када се прекину редовни трговински путеви и грађанска власт повуче своју заштиту, како ће Божји верни остатак преживети? Исаја 43:18-21; 41:17-20; 33:16.

"Господ ми је у више наврата показао да је стварање залиха за подмиривање наших земаљских потреба у време невоље супротно учењу Библије. Управо да свети и сачувају нешто од намирница у својој кући или у пољу, видела сам да би у време невоље, кад на земљу наиђу мач, глад и помор, насиљничке руке све то отеле, а туђини би жњели њихова поља. То ће бити тренутак да се потпуно поуздамо у Господа и Он ће нас прехранити. Видела сам да ће нам у то време бити обезбеђени хлеб и вода, да нећемо трпети ни оскудицу ни глад, јер је Бог у стању да нам и у пустињи постави трпезу. Кад би било неопходно Он би послao гавранове да нас хране, као што је то учинио за Илију, или би нам, као Израиљцима, пустио ману с неба." – Рани сијиси, 59.

4. ЧВРСТА СИГУРНОСТ

- а. Шта Божји народ треба да ради у ишчекивању времена невоље, и како ће они тада бити заштићени? Исаја 26:20, 21; 49:15, 16.**
-

"Куће и земља неће светима бити ни од какве користи у време невоље, пошто ће морати да беже од разбеснеле руље; сем тога, њихова имовина неће тада моћи да се употреби за унапређење дела садашње истине. Показано ми је да је Божја воља да се свети, пре но што дође време невоље, ослободе свега сувишног, и да са Господом учине 'завет на жртви'. Ако све што имају положе на олтар и озбиљно буду питали Господа шта им је дужност, Он ће их поучити кад треба да се ослободе своје имовине. Тако ће у време невоље бити слободни, без ичега што би их спутавало и ометало.

"Видела сам да онима који се чврсто држе своје имовине и не питају Господа шта треба да чине, Он неће ни указати на дужност. Њима ће бити дозвољено да задрже оно што имају, али ће се у време невоље то испречити на њиховом путу и као планина запретити да их сатре; они ће онда покушати да распродрају своја имања, али више неће бити у стању да то учине." – *Рани сииси*, 59, 60.

"У данима жестоких искушења (Христос) ће рећи: 'Хајде народе мој, уђи у клети своје, и закључај врата своја за собом, прикриј се зачас, докле прође гнев' (Исаја 26:20). Шта су клети у које они треба да се склоне? То је заштита Христа и светих анђела..."

"Видела сам свете како напуштају градове и села, и заједно удруженi живе у најусамљенијим местима. Анђели су им обезбеђивали храну и воду, док су зли патили од глади и жеђи.

"Током ноћи врло упечатљива сцена одиграла се пред мојим очима. Деловало је као да је дошло до велике забуне и сукоба војски. Господњи гласник стао је пред мене, и рекао: 'Позови своје укућане. Ја ћу вас водити; следите ме.' Он ме је одвео мрачним пролазом, кроз шуму, затим преко планинских теснаца, и рекао ми је: 'Овде си безбедна.' Било је ту и других који су били доведени у ово склониште. Небески гласник је рекао: 'Време невоље стигло је као лупеж у ноћи, као што вас је Господ упозорио.'

"У време невоље, непосредно пред Христов долазак, праведне ће сачувати небески анђели; али за преступнике Божјег закона неће бити сигурности. Анђели тада неће моћи да сачувају никога ко занемарује и само један од Божјих прописа." – *Маранаїа*, 270.

5. ИЗБАВЉЕЊЕ!

- a. Ко ће бити безбедан у часу Божјег гнева? Исаја 33:13-16; 52:9, 10.
- b. Који величанствени догађај ће окренути свет наопачке - можда зато да би га свако око видело у приближно исто време? Исаја 11:4; 24:1-6, 19-22; Откривење 1:7. Шта ће свети тада објавити? Исаја 25:9.

"Управо је поноћ када Бог одлучује да ослободи свој народ... Тамни, тешки облаци гомилају се и сударају међусобно. Међутим, на једном месту се запажа сјај неописиве славе одакле допире Божји глас сличан хујању многих вода, који потреса и небо и земљу. Настаје страшан земљотрес. Гробови се отварају и они који су умрли верујући у вест Трећег анђела и светкујући суботу, устају прослављени из својих гробова и праха који им је био постела, да чују завета мира који ће Бог учинити са онима што су одржали Његов закон." – Рани стисци, 307.

"Ускоро се на истоку појављује мали облак, величине пола човечјег длана. То је облак који окружава Спаситеља и који издалека изгледа као да је обавијен мраком. Припадници Божјег народа знају да је то знак Сина човечјега, и у свечаној тишини они нетремице посматрају како се облак приближава земљи и постаје све јаснији и све величанственији, док се не укаже као велики бели облак чија се доња страна блиста као прожлирући огањ, а изнад њега је дуга завета. На челу је Исус као моћни победник." – Велика борба, 640, 641.

"Приликом Христовог доласка непокажани ће бити збрисани са лица земље – побијени духом уста Његових и 'искорењени светлошћу доласка Његова'. Христос ће свој народ повести у Божји град и земља ће, лишена својих становника, остати празна и пуста. (Ис. 24:1, 3, 5, 6)." – Велика борба, 657.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто сви они који данас сеју семе истине могу то чинити са раздошћу и поуздањем?
2. Какав ће бити резултат за неке од оних који буду били позвани да сведоче за своју веру?
3. Како се сада можемо припремити за стварну кризу у време невоље?
4. Шта ће се дрогодити са нашим имањем када се појави права криза?
5. Зашто можемо бити захвални што нам Бог открива толико детаља о будућности?

Наговешћај вечноши

"Јер, гле, ја ћу створиши нова небеса и нову земљу, и шта је пре било неће се йомињаш и шта ће на ум долазиши." – Исаја 65:17.

"Вечни је губитак ако задобијемо свет, са свим његовим задовољствима и славом, а изгубимо душу. Небо је довољно јефтино, без обзира какав труд морамо уложити да бисмо га задобили." – The Review and Herald, March 18, 1875.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: Велика борба, 644-652; 658-678.

□ Недеља

25. децембар

1. НА ПУТУ КА НЕБУ

а. Шта ће бити славна награда Божјег верног остатка? Исаја 26:1, 2.

"Затим одјекује сребрна труба док се Христос окружен огњеним пламеновима спушта на облаку. Упирући нетремице свој поглед на гробове заспалих верника, Он подиже своје очи и руке к небу и узвикује: 'Пробудите се! Пробудите се! Пробудите се! Ви који спавате у праху, устаните!' Долази до снажног земљотреса. Гробови се отварају и мртви излазе из њих заодевени у бесмртност... У истом тренутку ми бивамо преображенi и заједно са њима уздижемо се на сусрет Господу у ваздуху.

"Сви скупа на облаку узносимо се седам дана до стакленог мора, где Исус доноси круне и сопственом руком их ставља на главу свакоме од нас. Даје нам такође и златне харфе и победничке палме. Ту на стакленом мору 144000 стоје у савршеном четвороуглу. Неки имају врло блиставе круне, а други не баш тако сјајне. Неке круне су потпуно обасуте звездама, док их је на другим знатно мање. Ипак, свако је потпуно задовољан својом круном. И сви су од главе до пете заодевени сјајним белим огртачима. Анђели су свуда око нас, док преко стакленог мора корачамо ка вратима Новог Јерусалима. Исус подиже своју моћну и славну руку, дотиче се бисерних врата која се бешумно отварају на својим блиставим шаркама, и Он нам каже: 'Ви сте своје хаљине опрали у мојој крви и чврсто се држали моје истине, уђите унутра!' Сви ми слободно улазимо осећајући да имамо пуно право на тај град." – I Сведочанство, 60, 61.

2. У БЛИСКОЈ БУДУЋНОСТИ...

- a. Упореди будућност безбожних са благословима праведних. Исаја 33:24; 34:1, 2. Шта ће нас једино подсећати на овај грешни свет? Захарија 13:6.
-

"Сваки траг проклетства биће избрисан... Остаће само један подсетник. Наш Спаситељ ће увек носити ожилке свога распећа. На Његовој рањаваној глави, на Његовим ребрима, рукама и ногама видеће се једини трагови свирепости које је проузроковао грех... Прободена страна Христовог тела из које је потекао црвени млаз који је човека помирио с Богом представља славу Спаситељеву, ту је 'саクリвена сила Његова'... А ови знаци Његовог понижења представљају за Њега највећу част. Ране задобијене на Голготи истицаће Његову славу и Његову моћ кроз бескрајна времена вечности." – Велика борба, 674.

- b. Којим предивним описом Исаја описује славну наду векова - и како чак и сада можемо осетити њен предукус? Исаја 35:1-10.
-

"Свакоме ко се посвети Његовој служби, биће дарована сила да оствари безгранице резултате. За такве ће Бог чинити велике ствари. Он ће утицати на срца људи тако да ће се, још на овом свету, у њиховом животу видети испуњење обећања намењених за будућност (Исаја 35:1-10 - цитат)." – Здравље и срећа, 135.

"У нашем животу овде, иако је земаљски и ограничен грехом, највећа радост и највише васпитање стиче се служењем. И у будућем животу, неспутани ограниченошћу грешне људске природе, своју највећу радост и своје највише васпитање наћи ћемо у служењу – у сведочењу, и у сталном учењу током сведочења 'како је богата слава тајне ове' – 'Христос у вами, над славе' (Колошанима 1:27)." – Васпитање, 309.

- c. У планирању наше будућности, на шта највише треба да се усредсредимо? Исаја 65:17-19; Откривење 21:1; Јеврејима 11:8, 10, 13-16.
-

3. КОНАЧНО МИР И СПОКОЈ

a. Како је Исаија описао Ново небо и Нову земљу? Исаија 32:18; 60:18-22.

"Страхујући да би будуће наследство можда изгледало превише материјално, многи придају духовно значење управо оним истинама које нам омогућију да на ово наследство гледамо као на своју будућу домовину. Христос је уверавао своје ученике да Он одлази да би њима припремио станове у Очевој кући... (И Коринћанима 2:9). Људским језиком није могуће адекватно описати награду праведника. Схватиће је у потпуности само они који је буду угледали. Ограничени ум смртника није у стању да дочара сву славу Божјег раја." – Велика борба, 674, 675.

b. Како Исаија описује атмосферу испуњену миром? Исаија 11:6, 7, 9; 65:25. Зашто треба да настојимо да себе и своје породице чак и сада, на овој земљи, доведемо у што сличније окружење? Исаија 32:17.

"Господ је често давао упутство свом народу да своје породице изведе из градова и настани их негде на селу, где могу гајити све што је потребно за живот; зато што ће се у будућности појавити озбиљан проблем куповине и продаје. Сада је време да обратимо пажњу на упутство које нам се стално понавља: Изиђите из градова у село, где куће нису збијене једна уз другу и где вас непријатељи неће ометати." – *The Adventist Home*, 141.

"Моја порука гласи: Изведите своје породице из градова.

"Дошло је време да породице почну напуштати градове, како им Бог буде отварао пут. Децу треба повести у село. Родитељи треба да нађу одговарајуће место према својим могућностима..."

"Пре него што се препуна чаша Божјег гнева излије на становнике света, Господ позива све праве Израиљце да се припреме за тај догађај. Он упућује родитељима гласну опомену: Скупите своју децу у своје домове; одвојте их од оних који не поштују Божје заповести, који проповедају и чине зло. Изиђите из великих градова што брже можете.

"Родитељи могу да сагrade мале куће на селу, где ће имати своју земљу за обрађивање, где ће имати воћњак и повртњак, у коме ће гајити поврће и друге плодове... Бог ће помоћи своме народу да нађе такве домове изван градова." – *The Adventist Home*, 139, 140.

4. ПРАВО МЕСТО СА КОРИСНИМ АКТИВНОСТИМА

- a. Опиши нека од разних занимања која ћемо имати на Новој земљи. Исаја 65:21, 22. Објасни како треба данас да уживамо у њиховом предукусу.

"Било би добро за вас да се ослободите тих својих заморних брига и да се повучете на село где утицаји који изопачајуће делују на морал младих нису тако јаки.

"Истина, и на селу нећете бити потпуно слободни од неугодности и заморних брига, али ћете избећи многа зла и затворити врата поплави примамљивих искушења која прете да обузму мисли ваше деце...

"Живот на селу био би за њих прави благослов; кретање и жива активност у слободној природи и на чистом ваздуху утицали би повољно на њихово физичко и умно здравље. У обрађивању баште могли би да нађу и разоноду и корисно занимање. Гајење биљака и цвећа развија смисао за добар укус и моћ здравог расуђивања, док упознавање са корисним и дивним делима стварања оплемењује и уздиже ум, усмеравајући мисли на Онога ко је Творац и Господар свега што видимо и не видимо." – IV Сведочанство, 136.

"Брда и планине мењају се, земља све више и више стари и овештава као хаљина, али благослов Онога који је своме народу припраvio трпезу у пустињи неће никада престати." – Здравље и срећа, 174.

"Многи су неспремни да свој хлеб зараде у зноју свог лица, и они одбијају да обрађују земљу. Међутим, земља дубоко у себи крије благослове за оне који имају храбrosti, воле и истрајности да сакупљају њена блага. Очеви и мајке који поседују парче земље и угодан дом јесу краљеви и краљице." – Fundamentals of Christian Education, 326, 327.

- b. Шта се још може рећи о Новој земљи? Исаја 64:4.

"Какво ли ће се подручје истраживања тада отворити за нас кад буде уклоњена копрена која сада замрачује наш видик, кад наше очи угледају свет лепоте који сада летимице гледамо микроскопом; кад будемо гледали славу небеса коју сада издалека посматрамо телескопом; кад буде уклоњен злокобан утицај греха, кад се цела Земља појави 'у красоти Господа, Бога нашега'." – Васијићање, 303.

"Тамо ће бити музике и песме, такве музике и песме какве осим у виђењима која је Бог дао, ниједно смртно ухо није чуло нити ум замислио." – Васијићање, 307.

5. КРАЉИ ФОКУС

a. Како се моћ и љубав Божја испољавају на Новој земљи? Ефесцима 3:17, 20.

"(На Новој земљи) осећања љубави и саосећања која је сам Бог усадио у душу, наћи ће своју најистинитију и најлепшу примену..."

"Свака способност ће се развијати, сваки дар увећавати. Стицање знања неће умарати ум ни иссрпливати животну енергију. Тамо ће искупљени моћи да изврше највеће подухвате, да достигну и најузвишенија стремљења и тежње, и да остваре највеће жеље; а ипак ће још увек постојати нове висине које треба савладати, нова чуда којима се треба дивити, нове истине које треба схватити – нови предмети који ће обузимати снаге њиховог ума, душе и тела." – Велика борба, 677.

b. Који величанствени благослов ће искористити искупљени? Исаја 66:22, 23. Како сада можемо да се припремамо за то?

"И године вечности, како буду одмицале, доносиће им све богоћија и све величанственија открића о Богу и Христу. Упоредо са тако стеченим сазнањима, увећаваће се и њихова љубав и страхопоштовање према Богу, као и њихова срећа. Уколико људи буду више знали о Богу утолико ће бити веће њихово дивљење Његовом карактеру." – Велика борба, 678.

"Крајње је време да посветимо неколико последњих преосталих часова времена милости прању наших хаљина и њиховом избељивању у крви Јагњетовој, да бисмо могли бити део оног мноштва у белим хаљинама који стоје пред великим белим престолом." – That I May Know Him, 65.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како знамо да ће сви искупљени бити задовољни својом наградом?
2. Како данас можемо искористити радости неба?
3. Ако можемо да се ослонимо само на Бога у време велике кризе, зашто треба да одлазимо на село?
4. Како и зашто ће Нова земља бити боља од старе?
5. Какав ће бити резултат повећавања нашег знања о Богу?

Добровољни дар прве суботе

5. НОВЕМБАР 2016
За литературу у
мисионским пољима

3. ДЕЦЕМБАР 2016
За васпитни одсек
Централне Америчке
Уније

